

รายงานประจำปี

2556

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
Department of Primary Industries and Mines

“ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
เสด็จพระราชดำเนิน ทอดพระเนตรการทำเหมืองแร่ดีบุกด้วยเรือชุดของ
บริษัท ไซมิสทีน เดรดยিং จำกัด ที่ตำบลบางนอน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
เมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2502 ”

การเสด็จพระราชดำเนินในครั้งนี้เป็นการเสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งเลียบบึงตะวันตกของประเทศไทย ตั้งแต่ระนองถึงภูเก็ต ทำให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเห็นภูมิประเทศอันเป็นแหล่งกำเนิดแร่ดีบุก ทั้งภูเขาและลานแร่ พระองค์ทรงเข้าพระทัยได้ดีถึงความยากลำบากและวิริยะอุตสาหะของผู้ทำเหมือง ไม่ว่าจะเป็นบริษัทใหญ่ของเศรษฐกิจ หรือชาวบ้านที่ร่อนแร่ในท้องห้วย หรือท้ายรางผู้หาเข้ากินค่าที่เหมืองเจ้าฟ้า ของหลวงอนุภาณุเกศการ เจ้าของเหมืองได้จัดการปราบเนินดินด้านหนึ่งของหุบกระทุ้ง สร้างศาลาที่ประทับชั่วคราวบนเนินนั้นสำหรับเป็นที่ประทับทอดพระเนตรชมการฉุดดินในชุมเหมืองด้วยแรงน้ำ ทรงเห็นทรายและแร่ไหลไปตามร่องน้ำ จนถูกสูบขึ้นไปบนรางลำราง หลวงอนุภาณุฯ เจ้าของเหมืองเฝ้ากราบบังคมทูลถึงกิจการโดยใกล้ชิด ทำให้บรรดาพระราชราษฎรที่รายล้อมอยู่ต่างๆ ชื่นชมโสมนัส

ในพระราชจริยาวัตร ได้เห็นว่าพระเจ้าแผ่นดินทรงชักถามข้าแผ่นดินตลอดเวลา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ทรงนึกถึงแต่เรื่องของภาคใต้ที่กำลังเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมอยู่ แต่ทรงชักถามผู้ที่เข้าเฝ้าใกล้ชิดเลยไปถึงเรื่องที่ใหญ่กว่า คือ ปัญหาว่าทำไมไทยเราจึงทำแต่เหมืองแร่ดีบุกในภาคใต้เท่านั้น ในเมื่อภูเขาชนิดเดียวกันก็มีในภาคอื่น เช่น ภาคเหนือบ้าง ทำไมเราต้องส่งแร่ไปขายโรงถลุงที่ปิ้ง ทำไมไม่ถลุงเป็นโลหะใช้เสียเองในประเทศ หรือเราทำแผ่นเหล็กชุบดีบุกใช้เป็นกระป๋องบรรจุอาหารที่ฝรั่งเขาทำมาขายเรา จะได้มีโรงงานเกิดขึ้นในประเทศ ราษฎรจะได้มีงานทำกันมากขึ้น แล้วถ่านหิน น้ำมันเล่า จะไม่มีในประเทศเราบ้างเชียวหรือ ฯลฯ พระราชปูจฉาเหล่านี้ หมายถึงพระราชปณิธานที่จะได้เห็นประเทศไทยนั้นพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ให้กว้างขวางเจริญเติบโตขึ้นในรัชสมัยของพระองค์

ที่มา: ภาพและเนื้อหา

จากหนังสือ 1 ทศวรรษ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารอธิบดี	2
ส่วนที่ 1 ข้อมูลขององค์กร	
ทำเนียบผู้บริหาร	6
ประวัติความเป็นมา	10
สัญลักษณ์ขององค์กร	11
วิสัยทัศน์ พันธกิจ	12
ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์	13
โครงสร้างและพระราชบัญญัติ	14
หน่วยงานในส่วนภูมิภาค	15
อัตรากำลัง	16
สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ	17
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทางการเงิน	
งบประมาณรายจ่าย	20
ส่วนที่ 3 ผลการปฏิบัติราชการ	
แผนที่ยุทธศาสตร์	24
ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ	25
ส่วนที่ 4 ผลการดำเนินงาน ที่สำคัญ	
- ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่	32
- ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน	61
- ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม	71
- สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ประจำปี 2556	78
ส่วนที่ 5 กิจกรรมในรอบปี	

สารอริบดี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายปณิธาน จินดาภู

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เป็นหน่วยงานหลักของประเทศในการบริหารจัดการและกำกับดูแลอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลหิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการตามภารกิจหลักทั้ง 3 ด้านตลอดมา โดยในปีงบประมาณ 2556 มีผลการดำเนินงานดังนี้

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ นอกเหนือจากการดำเนินงานหลักในด้านการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการผ่านทางมาตรการและการฝึกอบรมต่างๆ แล้ว ยังได้เพิ่ม บทบาทของงานเหล่านี้ผ่านการดำเนินการโครงการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งโครงการการขับเคลื่อนการประกอบการเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐานสู่อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) โดยการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการประกอบการเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐาน การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานยกระดับมาตรฐานการประกอบการสู่เหมืองแร่ สีเขียว (Green Mining) และการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM)

นอกจากนี้ ยังมุ่งมั่นในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่ในด้านต่าง ๆ โดยการ ตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม ให้คำปรึกษาและแนะนำด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มา การปนเปื้อนโลหะหนัก ในเขตพื้นที่แหล่งแร่ กำหนดมาตรการให้ผู้รับอนุญาตประทานบัตรและต่ออายุประทานบัตรเหมืองหิน อุตสาหกรรม ต้องจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมือง กองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ และกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ และชุมชน อยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันได้ประสานความร่วมมือกับ Mine Reclamation Corporation (MIRECO) แห่งสาธารณรัฐเกาหลี และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ศึกษาวิจัยการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เหมืองแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน โดยการรีไซเคิลขยะเพื่อนำแร่ที่มีค่ากลับมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ ยังได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม โลหการเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันเป็นการเตรียมความพร้อมอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่การเป็น AEC ในอนาคตอันใกล้

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องตามแผนแม่บท การพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งในปีนี้ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการ โลจิสติกส์ในสถานประกอบการของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการสนับสนุนผู้ประกอบการในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ของโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ผลการดำเนินงานในปี 2556 เกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจ มุ่งมั่น พากเพียร และเสียสละในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ขอรารธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้โปรดประทานพรให้ทุกท่านประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง พร้อมทั้งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืนตลอดไป

(นายปณิธาน จินดาภู)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ส่วนที่ 1

ข้อมูลขององค์กร

ทำเนียบผู้บริหาร ◀

ประวัติความเป็นมา ◀

สัญลักษณ์ขององค์กร ◀

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ◀

โครงสร้างและพระราชบัญญัติ ◀

หน่วยงานในส่วนภูมิภาค ◀

อัตรากำลัง ◀

สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ ◀

ผู้บริหาร Organization

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

นายปณิธาน จินตานุ
อธิบดี

นายรัชพล ผลความดี
รองอธิบดี

ว่าง

รองอธิบดี

นางสาวนภาพร อรุณเกียรติกอง
วิศวกรโลหการเชี่ยวชาญ

ว่าง

วิศวกรเหมืองแร่เชี่ยวชาญ

ว่าง

นักวิเคราะห์นโยบาย
และแผนเชี่ยวชาญ

นายชาติ หงส์เทียมจันทร์

ผู้อำนวยการ

สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

ว่าง

ผู้อำนวยการ

สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน

นายสุระ เพชรพิรุณ

ผู้อำนวยการ

สำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน

นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์

ผู้อำนวยการ

สำนักโลจิสติกส์

นายสมบูรณ์ ยินดียั่งยืน

ผู้อำนวยการ

สำนักวิศวกรรมและพื้นฟูพื้นที่

นางชมัย ชาลี

ผู้อำนวยการ

สำนักบริหารกลาง

นายสัจจารุ นาคนิยม

ผู้อำนวยการ

สำนักกฎหมาย

นายวิชณุ ทับเที่ยง

ผู้อำนวยการ

กองบริหารยุทธศาสตร์

นายมานัส มณีษย์

ผู้อำนวยการ

ศูนย์บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

นายสกล อนันต์วิชัยชา

ผู้อำนวยการ

สำนักพิจารณาสิทธิ

นายนิรันดร์ ยิ่งมhitรานนท์

ผู้อำนวยการ

สำนักกำกับการประกอบการ
และจัดเก็บรายได้

นางสาวลัดดาวัลย์ คงเอี่ยมตระกูล

ผู้อำนวยการ

กลุ่มตรวจสอบภายใน

นายณรงค์ ยินยงทัตถรณ์

ผู้อำนวยการ

สำนักบริหารงานการมีส่วนร่วม

นางดวงตา โล้เจริญรัตน์

ผู้อำนวยการ

สำนักพัฒนาระบบบริหาร

นายสมยศ ศรีตารา

ผู้อำนวยการ

สำนักตรวจและประสานราชการ

นายธรรมศักดิ์ พงษ์ประเสริฐ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

นายจารุกิตต์ เกษแก้ว

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

นายไพรัตน์ เตชะวิวัฒนาการ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

นายสุชัย พงษ์ศิริวรรณ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

นายชัยทัต สมิตินนท์

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

นายสกล จุลภา

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

นายสมศักดิ์ ทวกลิน

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

ประวัติกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่มาตั้งแต่อดีต และคงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมาทุกยุคสมัย การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในสมัยกรุงสุโขทัยมีการขุดแร่อย่างเสรี แต่เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้ต้องมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุม ในสมัยกรุงศรีอยุธยา กรมนาเป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่ และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรกในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัด มีอำนาจอนุญาตการขุดแร่ แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่ การขออนุญาตทำเหมืองและการเก็บภาษี ซึ่งยังขาดประสิทธิภาพ และไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง “กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา” ขึ้น สังกัดกระทรวงเกษตรธิการ ในวันที่ 1 มกราคม 2434 ทำหน้าที่ดูแลการทำเหมืองแร่ การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการตรวจหาแร่และทำเหมืองตลอดทั่วราชอาณาจักร

กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา หรือ “กรมแร่” ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและกระทรวงต้นสังกัดไปแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึง 9 ครั้ง ในจำนวน 5 กระทรวงด้วยกัน คือ กระทรวงเกษตรธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ กระทรวงเศรษฐกิจ และกระทรวงเศรษฐกิจ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2485 เมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้น กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา ได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้ชื่อ “กรมโลหกิจ” ในปี พ.ศ. 2506 ได้ย้ายไปสังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ภายใต้ชื่อ “กรมทรัพยากรธรณี” และในที่สุดได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม อีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2516 เมื่อมีการยุบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ต่อมา ภายหลังการปฏิรูประบบราชการ ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการแยกภารกิจหลักของกรมทรัพยากรธรณี ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา ด้านแร่ ด้านพลังงาน และ ด้านน้ำบาดาล ไปสังกัดอยู่ในกระทรวงต่างๆ ตามที่มีการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการใหม่ โดยงานด้านแร่และโลหกรรม ได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ คือ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแร่และโลหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการจัดเก็บรายได้ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ โลหกรรมและอุตสาหกรรมพื้นฐาน นอกจากนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มอบหมายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมด้วย รวมตลอดถึงการสนับสนุนและให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานราชการ เอกชน รัฐวิสาหกิจ และประชาชนทั่วไป

พระนารายณ์ แสดงถึง การเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

รูปนก ด้านซ้ายและขวา แสดงถึง เอกลักษณ์ของความเป็นไทยและการกิจ
หลักสำคัญ ๒ ประการที่ กพร. รับผิดชอบ คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และ
อุตสาหกรรมพื้นฐานที่สืบเนื่องจากแร่

รูปเฟือง สื่อถึง ความเป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม

รูปอิเคดะและพลั่ว อุปกรณ์ขั้นพื้นฐานการทำเหมืองแร่ที่สื่อให้เข้าใจง่าย
เมื่อพบเห็น และแสดงถึงภารกิจ หน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กร

เส้นโค้งกลมส่วนล่าง สื่อถึง การโอบอุ้ม ค้ำครอง และจุดยืนที่มั่นคง

ในการดูแลเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อมอันมีผลมาจากการบริหารจัดการ
งานในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบต่อสำคัญของ กพร.

ในการกำกับดูแลการใช้ทรัพยากรแร่อย่างถูกวิธี โดยคำนึงถึง

การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของประชาชนเป็นสำคัญ

■ **สีเขียว** หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

■ **สีน้ำเงิน** หมายถึง ความหนักแน่น เข้มแข็ง และความเป็นปึกแผ่นขององค์กร

วิสัยทัศน์/พันธกิจ

วิสัยทัศน์ (VISION)

“เป็นองค์กรหลักในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ (MISSION)

- พันธกิจที่ 1 เสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- พันธกิจที่ 2 อนุญาต กำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- พันธกิจที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีประสิทธิภาพ
- พันธกิจที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการจัดการโลจิสติกส์อุตสาหกรรม และโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขัน
- พันธกิจที่ 5 ส่งเสริมและดำเนินงานวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

สังคมให้การยอมรับการประกอบการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่รับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิต การจัดการทรัพยากรแร่ และวัตถุดิบของอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ขีดความสามารถในการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานสูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์โลจิสติกส์

เป้าประสงค์

อุตสาหกรรมยุทธศาสตร์โลจิสติกส์มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานลดลง

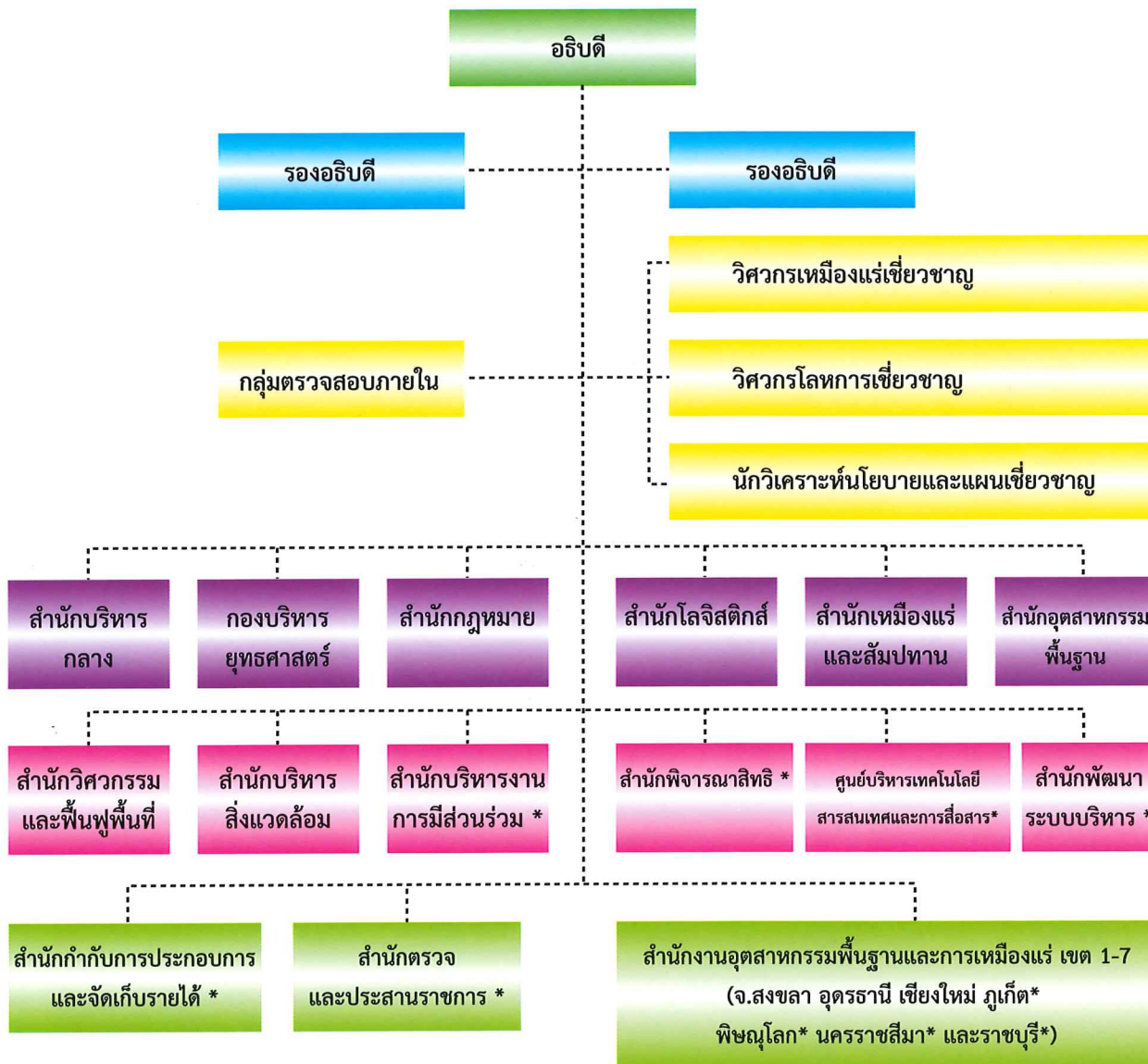
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสมรรถนะและประสิทธิภาพองค์กร

เป้าประสงค์

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีสมรรถนะและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น

โครงสร้างของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมายเหตุ * เป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นเป็นการภายใน

พระราชบัญญัติ

ที่เกี่ยวข้อง 4 ฉบับ

- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510
- พระราชบัญญัติพิกัตอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2509
- พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดิบ พ.ศ. 2514
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการโม่ บด หรือย่อยหิน และโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์และการสูบน้ำหรือนำน้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน)

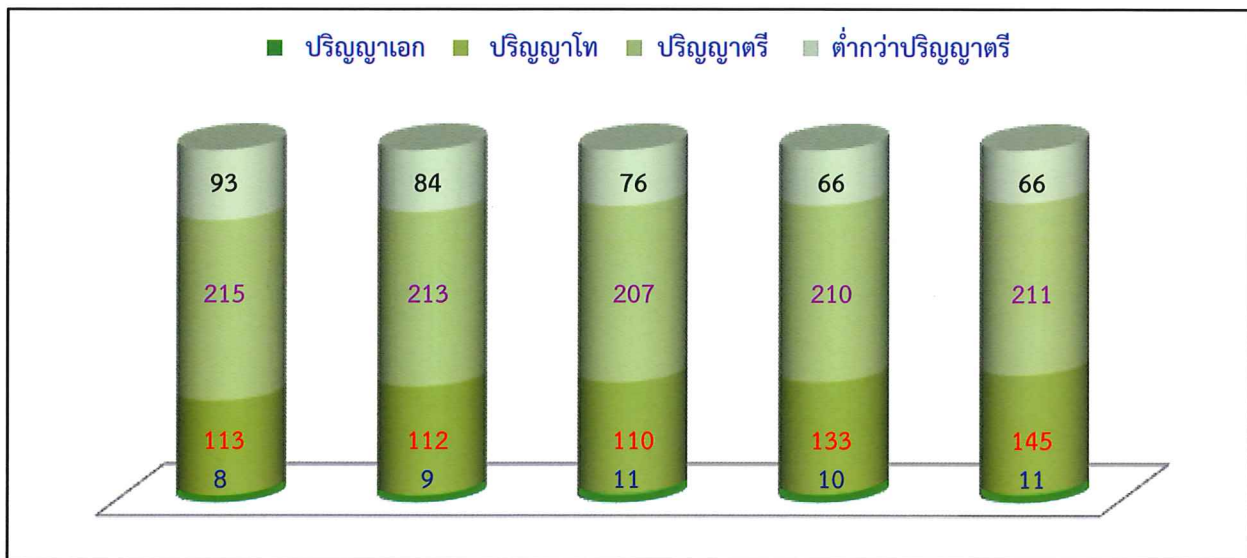
สถานที่ตั้ง กพร. ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร	สำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	สำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	สำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ 75/10 ถ.พระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0 2202 3555, 0 2202 2565, 0 2202 3567 โทรสาร 0 22023518	133 ถ.กาญจนวนิช ต.เขารูปช้าง อ.เมือง จ.สงขลา 90000 โทรศัพท์ 0 7431 1412 โทรสาร 0 7422 2189 ครอบคลุม : จังหวัดสงขลา ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 4 ถ.มิตรภาพ ต.โนนสูง อ.เมือง จ.อุดรธานี 41330 โทรศัพท์ 0 4229 5358 โทรสาร 0 4229 5004 ครอบคลุม : จังหวัดอุดรธานี เลย หนองคาย สกลนคร หนองบัวลำภู ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร ชัยภูมิ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด	18 ถ.เชียงใหม่-ลำปาง ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50202 จ.อุดรธานี 41330 โทรศัพท์ 0 5322 1385 โทรสาร 0 5322 5184 ครอบคลุม : จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง เชียงราย แม่ฮ่องสอน พะเยา น่าน ลำพูนแพร่
สำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	สำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	สำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	สำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี
ถ.เจ้าฟ้า ต.ตลาดเหนือ อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 โทรศัพท์ 0 7621 2250 โทรสาร 0 7624 0685 ครอบคลุม : จังหวัดภูเก็ต กระบี่ ชุมพร พังงา ระนอง สุราษฎร์ธานี	1012/10 ถ.บรมไตรโลกนารถ 2 อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000 โทรศัพท์ 0 5524 8345-7 โทรสาร 0 5524 8348 ครอบคลุม : จังหวัดพิษณุโลก ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ อุดรดิตถ์ พิจิตร สุโขทัย	อาคารเฉลิมพระเกียรติหอการค้า ชั้น 4 1818 ถ.สุรนารายณ์ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ 0 4495 5708, 0 4492 2719 โทรสาร 0 5524 8348 ครอบคลุม : จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ สุรินทร์ ยโสธร อุบลราชธานี อำนาจเจริญ	73/3 ถ.เพชรเกษม ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000 โทรศัพท์ 0 3232 1791-2 โทรสาร 0 3232 1793 ครอบคลุม : จังหวัดราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี นครปฐม สมุทรสงครามประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร สุพรรณบุรี

อัตรากำลังข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กพร.

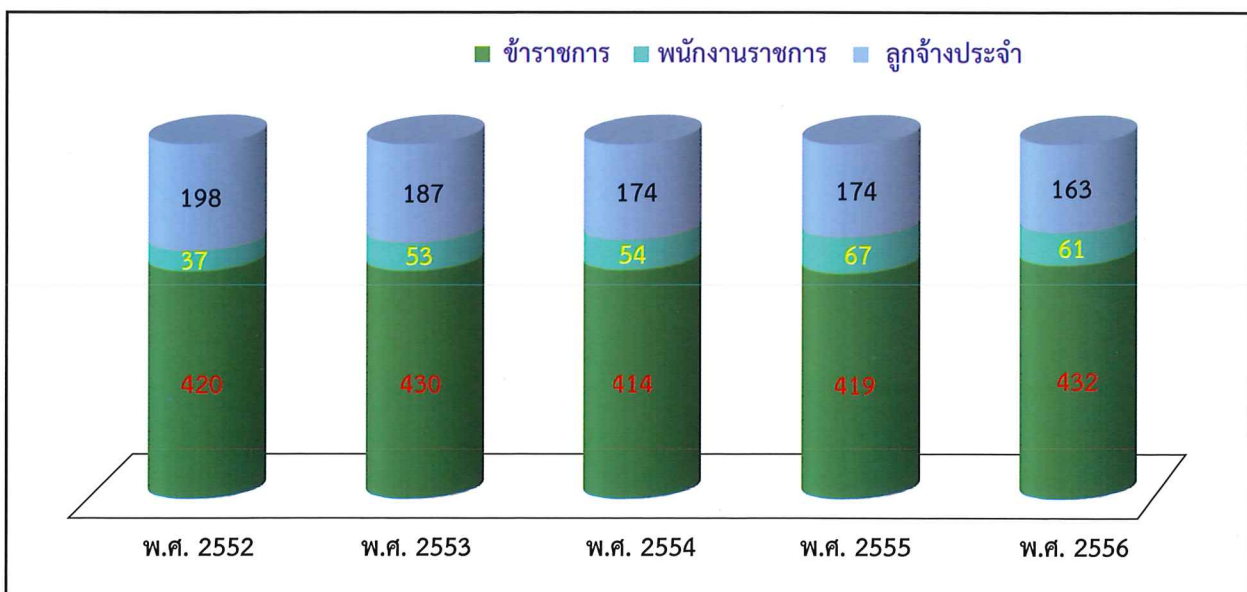
กราฟแสดงอัตรากำลังข้าราชการ จำแนกตามคุณวุฒิ

(เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - 2556)

กราฟแสดงอัตรากำลัง ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ

(เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - 2556)

สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(ณ วันที่ 30 กันยายน 2556)

รายงานสรุปประทานบัตร

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนประทานบัตร (แปลง)	จำแนกตามสถานะ (แปลง)		
			เปิดการ	หยุดการ	ขอต่ออายุ
1	ส่วนกลาง	381	277	69	35
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	118	79	16	23
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	59	45	7	7
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	207	144	41	22
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	93	71	10	12
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	136	77	50	9
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	107	52	48	7
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	122	81	75	6
รวมทั่วประเทศ		1,223	826	316	121

รายงานสรุปโรงโม่ บด และย่อยหิน

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวนโรงโม่ (แปลง)	จำแนกตามสถานะ (แปลง)		
			เปิดการ	หยุดการ	ขอต่ออายุ
1	ส่วนกลาง	162	138	4	20
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	46	41	2	3
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	40	25	2	13
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	54	41	8	5
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	30	26	1	3
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	39	27	2	10
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	50	41	6	3
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	73	63	1	9
รวมทั่วประเทศ		494	402	26	66

รายงานสรุปโรงงานประกอบกิจการทำเกลือสินเธาว์

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	จำนวน ประทานบัตร (ราย)	จำแนกตามสถานะ (ราย)				
			เปิดการ	ขอ ต่ออายุ	ขอ ขยาย	ขอหยุด ชั่วคราว	ไม่แจ้ง ประกอบการ
1	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	268	262	4	0	0	2
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	23	9	14	0	0	0
	รวมทั่วประเทศ	291	271	18	0	0	2

โรงงานประกอบโลหกรรม

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ (ราย)	รวม
1	ส่วนกลาง	33
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	0
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	0
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	1
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	1
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	1
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	0
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	1
	รวม	37

โรงงานแต่งแร่

ที่	หน่วยงานที่รับผิดชอบ (ราย)	รวม
1	ส่วนกลาง	108
2	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา	11
3	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี	14
4	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่	41
5	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต	16
6	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก	26
7	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา	0
8	สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี	31
	รวม	247

ส่วนที่ 2

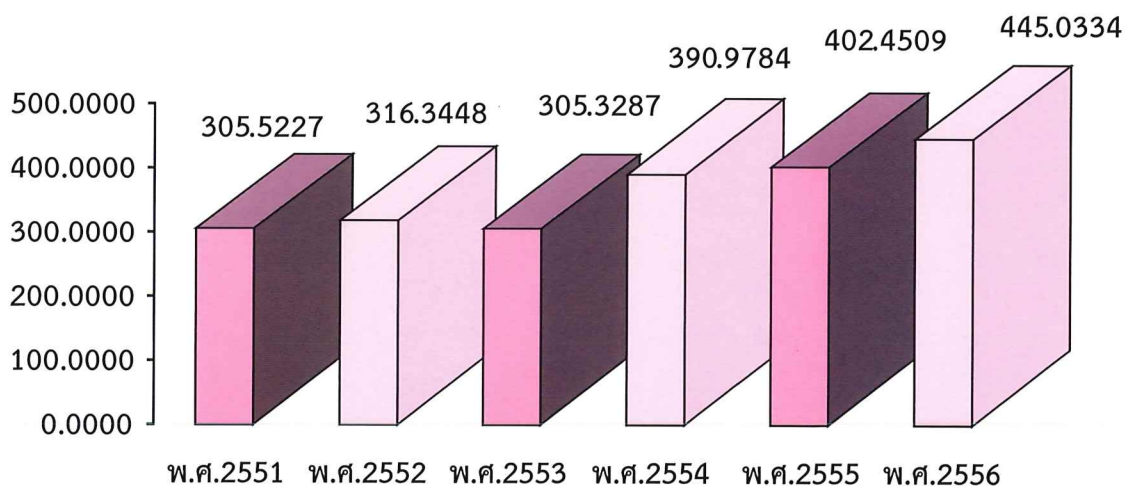
ข้อมูลทางการเงิน

งบประมาณการจ่าย

งบประมาณรายจ่าย

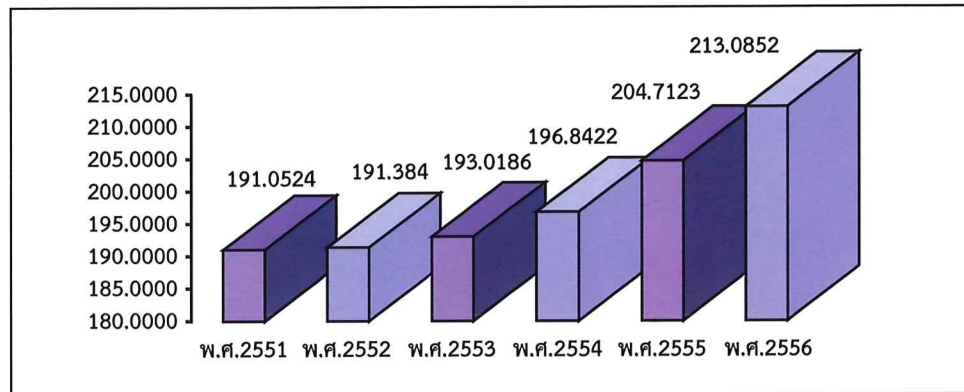
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน 445.0334 ล้านบาท แบ่งออกเป็นงบประมาณตาม ผลผลิตที่ 1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานประกอบการอย่างมีมาตรฐานด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม 185.7832 ล้านบาท และงบประมาณตาม ผลผลิตที่ 2 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบการ 241.7702 ล้านบาท และงบประมาณตาม ผลผลิตที่ 3 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจอุตสาหกรรมแร่ในภูมิภาค 17.4800 ล้านบาท โดยจำแนกตามประเภทรายจ่ายได้ ดังนี้

งบประมาณรายจ่ายประจำปี เปรียบเทียบตั้งแต่ปี 2551 – 2556 (ล้านบาท)

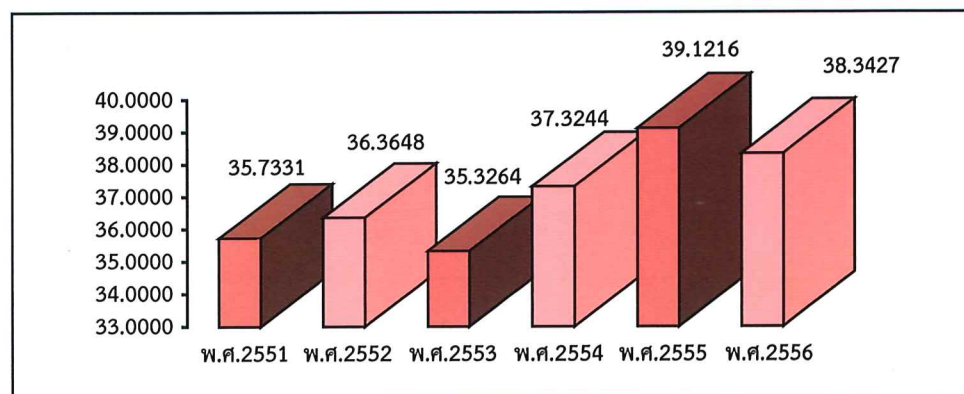

งบประมาณรายจ่ายประจำปี จำแนกตามประเภทรายจ่าย

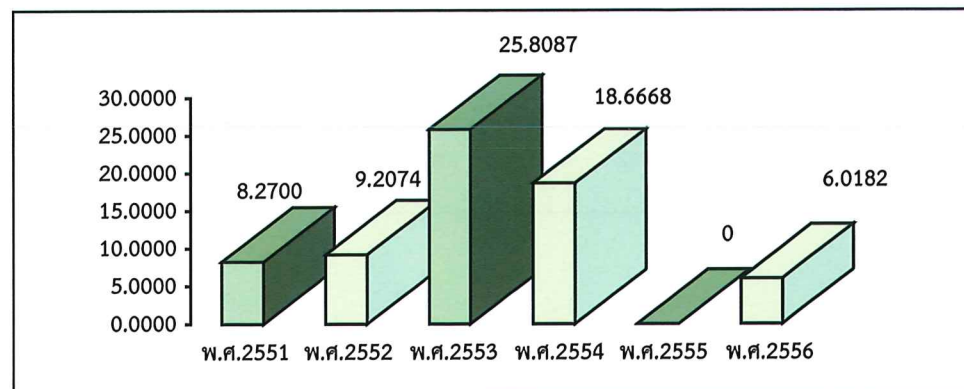
งบบุคลากร เปรียบเทียบปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2551 – 2556 (ล้านบาท)

งบดำเนินงาน เปรียบเทียบปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2551 – 2556 (ล้านบาท)

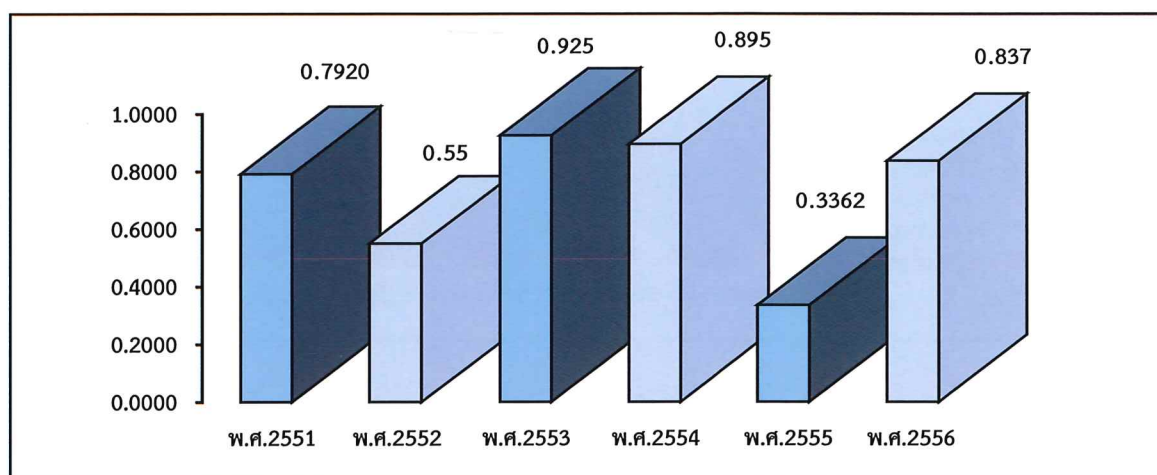

งบลงทุน เปรียบเทียบปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2551 – 2556 (ล้านบาท)

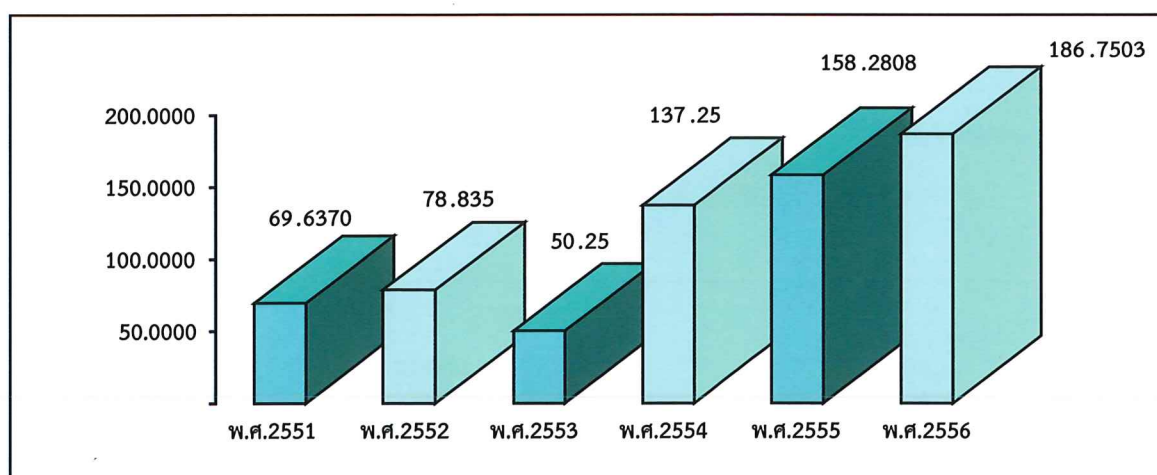

งบเงินอุดหนุน เปรียบเทียบปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2551 – 2556 (ล้านบาท)

งบรายจ่ายอื่น เปรียบเทียบปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี 2551 – 2556 (ล้านบาท)

ส่วนที่ 3

ผลการปฏิบัติราชการ

แผนที่ยุทธศาสตร์ ◀

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ◀

Strategy Map ของกรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554-2557)

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 (ผลคะแนนจากสำนักงาน ก.พ.ร.)											
ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน			
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนิน งาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก	
มิตินายนอก (น้ำหนัก : ร้อยละ 70)									4.8820		
1. นโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลและภารกิจหลัก (น้ำหนัก : ร้อยละ 60)									5.0000		
1.1 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุต่อนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลและภารกิจหลักของกระทรวง (น้ำหนัก : ร้อยละ 34)									5.0000		
1.1.1	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม (พณีสานบาท)	มูลค่า	3	3,505.77	3,564.29	3,622.81	3,681.33	3,739.85	3,925.42	5.0000	0.1500
1.1.2	สัดส่วนของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของ SMEs ภาคการผลิต ต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคการผลิต	สัดส่วน	3	33.8	33.9	34	34.1	34.2	40.90	5.0000	0.1500
1.1.3	จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน (ราย)	จำนวน	8	4,300	4,310	4,320	4,330	4,340	4,358	5.0000	0.4000

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 (ผลคะแนนจากสำนักงาน ก.พ.ร.)											
ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน			
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนิน งาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก	
1.1.4 จำนวนของสถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบ กิจการจำพวก 3 เพิ่มขึ้น (ราย)	จำนวน	10	3,528	3,532	3,536	3,540	3,544	3,583	5.0000	0.5000	
1.1.5 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ Green Industry (แห่ง)	จำนวน	10	1,100	2,100	3,100	4,100	5,100	5,911	5.0000	0.5000	
1.2 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดตามภารกิจหลักของกรมหรือเทียบเท่า และตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPI) (ถ้ามี) (ร้อยละ 23)									5.0000		
1.2.1 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (CSR-DPIM)	ร้อยละ	6	50	60	70	80	90	91.16	5.0000	0.3000	
1.2.2 ร้อยละของปริมาณการใช้วัตถุดิบทดแทนทรัพยากรธรรมชาติ เป้าหมาย	ร้อยละ	4	8.0	8.5	9.0	9.5	10.0	11.10	5.0000	0.2000	
1.2.3 จำนวนสถานประกอบการเป้าหมายที่สามารถยกระดับ ประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์	ราย	6	90	100	110	120	130	130.0	5.0000	0.3000	
1.2.4 ตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันเรื่องการส่งเสริม อุตสาหกรรมเกษตรและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร (Agro Industry)		2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.1000	

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 (ผลคะแนนจากสำนักงาน ก.พ.ร.)										
ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
1.2.5 ตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันเรื่องอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Industry)		5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000	0.2500
1.3 ระดับความสำเร็จของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Readiness) (ร้อยละ 3)									5.0000	
1.3.1 จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการสนับสนุนให้ได้รับประโยชน์จากการประกอบธุรกิจ	จำนวน	3	26	28	30	32	34	34.00	5.0000	0.5000
การประเมินคุณภาพ (ร้อยละ 10)									4.1740	
2. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ร้อยละ	10	65	70	75	80	85	80.87	4.1740	0.4174
มิติภายใน (น้ำหนัก : ร้อยละ 30)									4.6443	
การประเมินประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 15)									4.7333	

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 (ผลคะแนนจากสำนักงาน ก.พ.ร.)

ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
3. ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5.00	5.0000 	0.1500
4. ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ		2.5							3.4000	
4.1 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	ร้อยละ	1	72	74	76	78	80	99.99	5.0000 	0.0500
4.2 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ภาพรวม 6 เดือนแรก	ร้อยละ	0.5	44.02	46.46	48.91	51.36	53.80	29.38	1.0000 	0.0050
4.3 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ภาพรวม 12 เดือน	ร้อยละ	0.5	92	93	94	95	96	74.09	1.0000 	0.0050
4.4 ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผน	ร้อยละ	0.5	92	93	94	95	96	99.50	5.0000 	0.0250
5. ระดับความสำเร็จของปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับ เป้าหมายผลผลิตตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย	ระดับ	2.5	1	2	3	4	5	5.00	5.0000 	0.1250
6. ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการ ประหยัดพลังงานของส่วนราชการ	ระดับ	3	1	2	3	4	5	5.00	5.0000 	0.1500

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 (ผลคะแนนจากสำนักงาน ก.พ.ร.)										
ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
7. ระดับความสำเร็จของการปรับปรุงกระบวนการ	ระดับ	4	1	2	3	4	5	5.00	5.0000 	0.2000
การพัฒนองค์กร (น้ำหนัก : ร้อยละ 15)									4.5553	
8. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากร									4.6273	
8.1 ระดับความสำเร็จของการจัดทำรายงานลักษณะสำคัญขององค์การ	ระดับ	2	1	2	3	4	5	5.00	5.0000 	0.1000
8.2 ส่วนต่างระหว่างความเห็นและความสำคัญต่อความพึงพอใจในการพัฒนาบุคลากร	ระดับ	1.5	1	2	3	4	5	4.76	4.7576 	0.0714
8.3 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร	ระดับ	1.5	1	2	3	4	5	4.00	4.0000 	0.0600
9. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงสารสนเทศ									4.8667	
9.1 ส่วนต่างระหว่างความเห็นและความสำคัญต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานสารสนเทศ	สัดส่วน	1.5	1	2	3	4	5	4.73	4.7333 	0.0710
9.2 จำนวนข้อมูลเชิงประจักษ์ด้านประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศ	จำนวน	1.5	6	7	8	9	10	5.00	5.0000 	0.0750

ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 (ผลคะแนนจากสำนักงาน ก.พ.ร.)										
ตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติราชการ	หน่วยวัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)	เกณฑ์การให้คะแนน					ผลการดำเนินงาน		
			1	2	3	4	5	ผลการ ดำเนินงาน	ค่า คะแนน ที่ได้	คะแนน ถ่วง น้ำหนัก
10. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร									4.2000	
10.1 ส่วนต่างระหว่างความเห็นและความสำคัญต่อความ พึงพอใจในการพัฒนาปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร	สัดส่วน	1.5	1	2	3	4	5	4.84	4.8400	0.0726
10.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุง วัฒนธรรมองค์กร	ระดับ	1.5	1	2	3	4	5	4.00	4.0000	0.0600
11. ระดับความสำเร็จของการดำเนินโครงการสร้าง ความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ	ระดับ	4	1	2	3	4	5	4.33	4.3333	0.1733
		100	รวม						*	4.8107

หมายเหตุ : *ผลการประเมินตนเอง ○ = n/a ● = 1.00-1.49 ● = 1.50-2.49 ● = 2.50-3.49 ● = 3.50-4.49 ● = 4.50-5.00

ส่วนที่ 4

ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ◀

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน ◀

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ◀

สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลฯ ◀

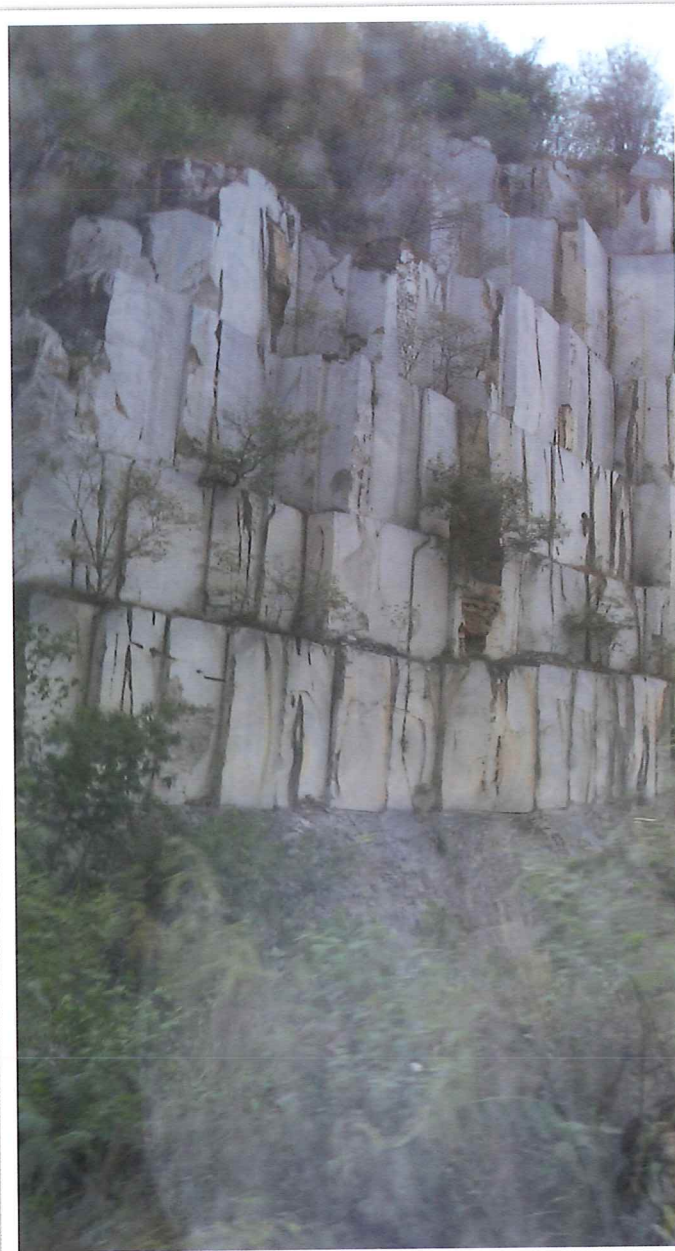
ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

- มูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออกและการจัดเก็บรายได้ ด้านแร่
- การขับเคลื่อนการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
- การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม
- การสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มาการปนเปื้อนโลหะหนัก ในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำอุ้มบาไฟ
- การศึกษากิจการร่อนแร่ทองคำและการขุดหาแร่ทองคำรายย่อยของประเทศไทย
- การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- การสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม
- การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

ภารกิจด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่สำคัญ นอกจากการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ได้แก่ การสำรวจ วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การเพิ่มมูลค่าแร่ การส่งเสริมการประกอบการ และการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการผ่านทางมาตรการและการฝึกอบรมต่างๆ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ให้ความสำคัญโดยเพิ่มบทบาทของงานเหล่านี้ผ่านโครงการต่างๆดังนี้

มูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออก และการจัดเก็บรายได้ ด้านแร่

การผลิตแร่เพื่อใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ.2556 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

การผลิต

มีการผลิตแร่ 39 ชนิด มูลค่า 59,886.0 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ 2555 ร้อยละ 2.2 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ หินปูน ลิกไนต์ ทองคำ ยิปซัม และสังกะสี โดยมีมูลค่า 17,598.1 16,988.3 6,672.8 5,917.3 และ 2,139.1 ล้านบาท ตามลำดับ โดยแร่ที่ผลิตได้มีการใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

การใช้แร่ภายในประเทศ

มีการใช้แร่ 34 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 48,436.4 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ 2555 ร้อยละ 4.6 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการใช้สูง 5 อันดับ ได้แก่ ลิกไนต์ หินปูน โลหะดีบุก โลหะสังกะสี และยิปซัม โดยมีมูลค่า 18,328.7 17,428.6 2,118.4 1,568.6 และ 1,796.0 ล้านบาท ตามลำดับ

การส่งออก

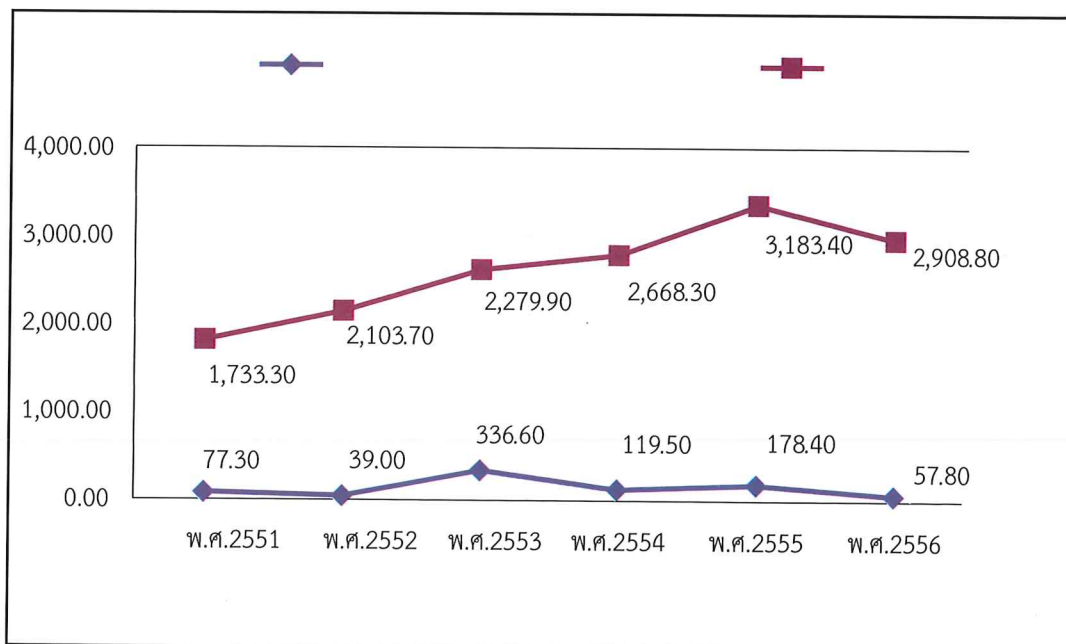
มีการส่งออกแร่ 28 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 26,832.9 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ 2555 ร้อยละ 5.1 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการส่งออกสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ โลหะดีบุก ยิปซัม ทองคำ โซเดียมเฟลด์สปาร์ (บด) และแอนไฮไดต์ โดยมีมูลค่า 15,841.1 4,328.5 3,340.4 572.2 และ 507.9 ล้านบาท ตามลำดับ

การจัดเก็บรายได้

สามารถจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และอื่นๆ เป็นรายได้แผ่นดิน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,966.7 ล้านบาท โดยแบ่งเป็น ค่าภาคหลวงแร่ 2,908.8 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมและอื่นๆ เป็นจำนวนเงิน 57.8 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ซึ่งจัดเก็บได้ 3,380.0 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 12.2 โดยแร่ที่จัดเก็บค่าภาคหลวงได้สูงสุด 5 อันดับแรกได้แก่ หินปูน ลิกไนต์ ทองคำ ยิปซัม และ แร่เงิน จัดเก็บได้ 819.8 718.1 639.6 247.0 และ 84.6 ล้านบาท ตามลำดับ และได้มีการจัดสรรรายได้จากค่าภาคหลวงแร่กลับคืนสู่ท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 1745.3 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ซึ่งจัดสรรรายได้ค่าภาคหลวงแร่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 1,920.9 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของการจัดการ ดังนี้

- อบต. หรือเทศบาลที่มีประธานบัตร์ตั้งอยู่ในพื้นที่ ร้อยละ 20
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดที่มีประธานบัตร์ตั้งอยู่ ร้อยละ 10*
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดอื่นๆ ในพื้นที่ทั่วประเทศร้อยละ 10*
- อบจ. ในจังหวัดที่มีประธานบัตร์ ร้อยละ 20
- นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ร้อยละ 40

กราฟแสดงการจัดเก็บรายได้ (เปรียบเทียบปีงบประมาณ 2551-2556)

การขับเคลื่อนการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

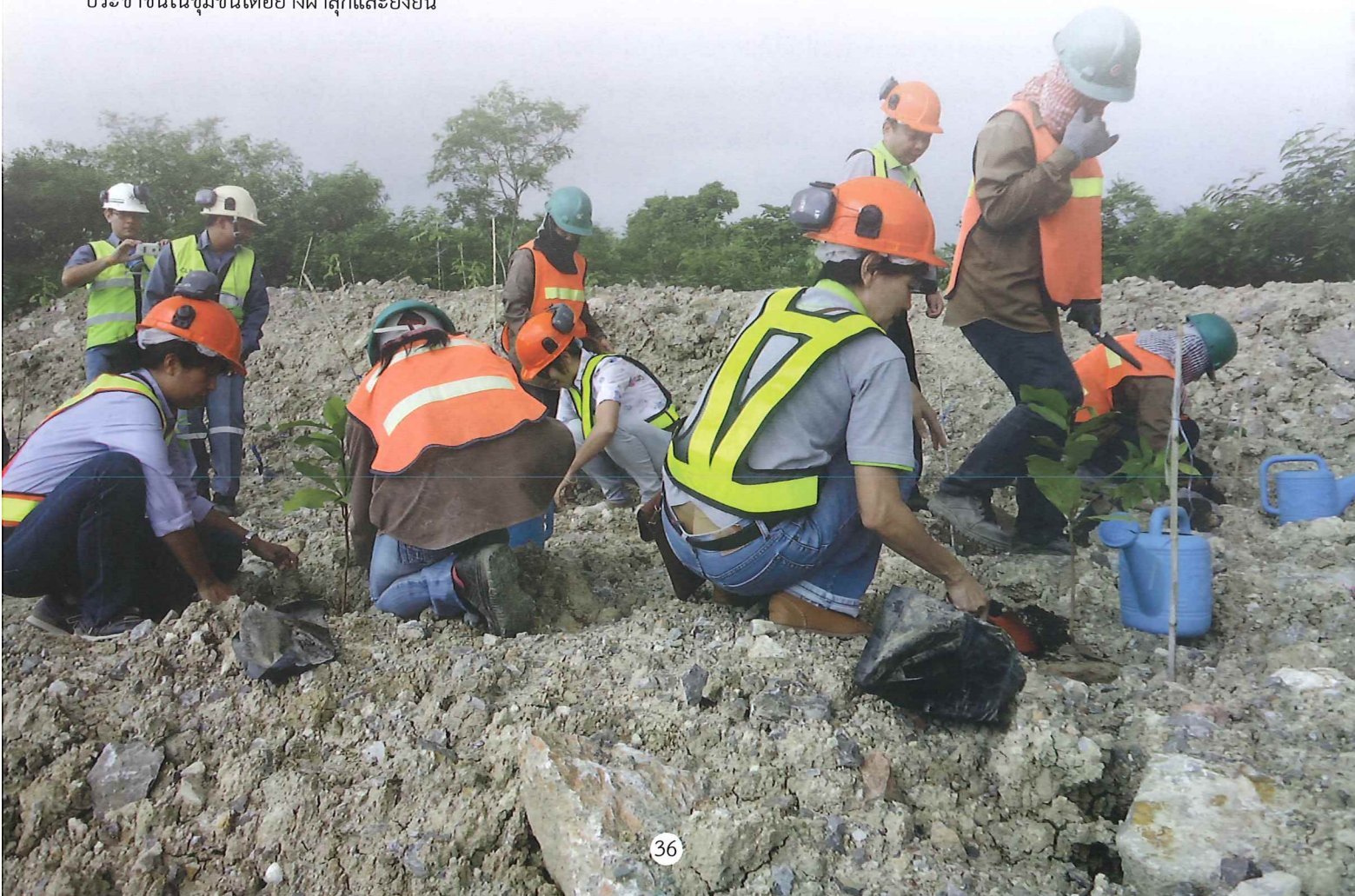
กระทรวงอุตสาหกรรมมีความมุ่งมั่นในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดทำมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว โดยจำแนกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) เพื่อผลักดันและส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมพัฒนาและยกระดับการประกอบการให้อยู่ในมาตรฐานสูงสุด

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการและกำกับดูแลอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้แก่ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงประกอบโลหกรรม โรงงานโม่บดหรือย่อยหิน และโรงงานผลิตเกลือสินเธาว์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และเพื่อให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการในเชิงรุกและต่อเนื่องในกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

การส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว และ การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานมีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) กิจกรรมหลักเหล่านี้ส่งผลผลิตให้สถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวโดยสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐานจะเปรียบเทียบกับมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมและได้รับการคัดเลือกเป็นสถานประกอบการเหมืองแร่สีเขียว และสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) จะเปรียบเทียบกับมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System) นอกจากนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์และพัฒนาสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหล่านี้เป็นต้นแบบในการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ 4 และ 5

การส่งเสริมและผลักดันให้การประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานตามกิจกรรมข้างต้นที่มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว จะส่งผลให้มีการประกอบการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ไว้วางใจและยอมรับของสังคม สามารถอยู่ร่วมกับประชาชนในชุมชนได้อย่างผาสุกและยั่งยืน

1. การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดทำมาตรฐานสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานโดยมีหัวข้อรวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการประกอบการ ด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัย ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และด้านความร่วมมือกับรัฐและชุมชน ได้ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการประกอบการ โดยได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้ประกอบการได้รับทราบและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานดังกล่าว พร้อมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการประกอบการโดยได้กระจายการดำเนินการพัฒนาระดับสถานประกอบการลงสู่หน่วยงานที่กำกับดูแลสถานประกอบการในแต่ละพื้นที่ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากผลการประเมินมาตรฐานที่ผ่านมาเพื่อวิเคราะห์หาส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข การจัดทำทีมงานซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญทั้งวิศวกรเหมืองแร่ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ด้านต่างๆของหน่วยงานในพื้นที่เข้าให้คำแนะนำผู้ประกอบการที่ไม่ได้มาตรฐานเป็นรายๆไป และให้มีการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่มุ่งเน้นเฉพาะด้านที่มีจุดอ่อนในแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งทำการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อหวังผลการพัฒนาระดับมาตรฐานอย่างเป็นรูปธรรม และดำเนินการตรวจประเมินและจัดระดับมาตรฐานสำหรับสถานประกอบการทุกรายในทุกสิ้นปีงบประมาณ โดยจัดสถานประกอบการออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับดีมาก (ร้อยละ85ขึ้นไป) ระดับดี (ร้อยละ75-85) ระดับปานกลาง (ร้อยละ60-74) และสถานประกอบการที่ไม่ได้มาตรฐาน (ต่ำกว่าร้อยละ60) โดยสถานประกอบการที่ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป จะจัดเป็นสถานประกอบการที่ได้มาตรฐาน

ผลการตรวจประเมินประจำปี 2556 มีสถานประกอบการที่เปิดการทั่วประเทศ ได้รับการตรวจประเมินจำนวน 915 ราย มีสถานประกอบการที่ได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน จำนวน 877 ราย คิดเป็นร้อยละ 95.85 ทั้งนี้ในปีงบประมาณ 2557 จะมีการต่อเนื่องจาก ปี2556โดยมีเป้าหมายให้สถานประกอบการ มีมาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 97

ผลการประเมินสถานประกอบการทั่วประเทศประจำปี 2556

ลำดับ	สถานประกอบการ	ประเมิน (ราย)	ผลการประเมิน				ผลการประเมินมาตรฐาน			
			A (ราย)	B (ราย)	C (ราย)	D (ราย)	ได้มาตรฐาน		ไม่ได้มาตรฐาน	
							ราย	ร้อยละ	ราย	ร้อยละ
1	เหมืองแร่	382	34	56	266	26	356	93.19	26	6.81
2	โลหกรรม	33	12	15	5	1	32	96.97	1	3.03
3	โรงแต่งแร่	221	36	51	133	1	220	99.55	1	0.45
4	โรงงานไม่ บดหรือย่อยหิน	279	28	62	179	10	269	96.42	10	3.58
รวม		915	110	184	583	38	877	95.85	38	4.15

2. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานยกระดับมาตรฐานการประกอบการสู่เหมืองแร่สีเขียว (Green Mining)

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2552 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ประกาศนโยบายเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining Policy) โดยเน้นการทำงานเชิงรุก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทั้งทางด้านการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ พร้อมกับสนับสนุนและผลักดันให้สถานประกอบการต่างๆ ดำเนินธุรกิจอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเปิดโอกาสให้สังคมและชุมชนมีส่วนร่วมมากที่สุด โดยกำหนดหลักเกณฑ์เหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) ซึ่งสถานประกอบการจะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการใน 6 เรื่อง ได้แก่ 1. มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นที่ตั้ง 2. ลด ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม 3. ดูแลความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานและชุมชนผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง 4. มีพื้นที่สีเขียวและทัศนียภาพเรียบร้อยสะอาดตา 5. โปร่งใสตรวจสอบได้ 6. ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ซึ่งได้มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและหลักเกณฑ์เหมืองแร่สีเขียวให้แก่ผู้ประกอบการ พร้อมทั้งได้มีการตรวจประเมินและคัดเลือกสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวและจัดพิธีมอบรางวัลประจำปี โดยในช่วงปี 2552-2556 มีสถานประกอบการได้รับรางวัลแล้ว

จำนวน 110 ราย ในปีงบประมาณ 2556 ได้มีการดำเนินงานโครงการอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งขยายผลไปสู่ผู้ประกอบการรายอื่น ในวงกว้างมากขึ้นผ่านการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก และมีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวเพิ่มขึ้นจำนวน 32 ราย

3. การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดำเนินการจัดทำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ที่สอดคล้องตามมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 26000) ขึ้น และได้มีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2554 และที่ผ่านมาได้ทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาให้สถานประกอบการให้มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) กว่า 500 ราย ปัจจุบันมีสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการทวนสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) รวมทั้งสิ้น 44 ราย นอกจากนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ยังได้ทำกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ประกอบการกับชุมชน เช่น โครงการตรวจสอบสุขภาพประชาชนโดยรอบพื้นที่เหมืองแร่ โดยการประสานความร่วมมือกับอุตสาหกรรมจังหวัดและกลุ่มของผู้ประกอบการเหมืองแร่ในเขตพื้นที่เหมืองแร่เป้าหมายจำนวน 10 ครั้ง มีประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมกว่า 5,000 ราย

ในปี 2556 ได้ดำเนินการขยายผลอย่างต่อเนื่องโดยการประชาสัมพันธ์โครงการให้สถานประกอบการรับทราบมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) พร้อมทั้งฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาให้สถานประกอบการให้มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) อย่างต่อเนื่องจำนวน 100 ราย นอกจากนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ยังได้ทำกิจกรรมเสริมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ประกอบการกับชุมชน เช่น โครงการตรวจสุขภาพประชาชนโดยรอบพื้นที่เหมืองแร่ โดยการประสานความร่วมมือกับอุตสาหกรรมจังหวัดและกลุ่มของผู้ประกอบการเหมืองแร่ในเขตพื้นที่เหมืองแร่ต่างๆ มีประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมกว่า 1,000 ราย รวมทั้งพัฒนาสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการได้รับการทวนสอบผ่านเกณฑ์

มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) เพิ่มขึ้นจำนวน 11 ราย

นอกจากนี้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดตั้งเครือข่าย มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM Network) เพื่อให้ผู้ประกอบการที่ได้มาตรฐาน (CSR-DPIM)

ที่ผ่านมามีการดำเนินงานได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องโดยจัดทำรายงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนในลักษณะ Self Assessment Report ตามกรอบการรายงานของ CSR-DPIM Report และมีกิจกรรมร่วมระหว่างกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Show and Share) แก่สถานประกอบการที่ได้รับมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) โดยมีผู้เข้าร่วมเป็นสมาชิกจำนวนรวม 24 ราย

การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม

ดำเนินงานตรวจประเมินการปฏิบัติ ตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ พร้อมทั้งให้คำปรึกษา และแนะนำ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 336 ราย ตรวจประเมินรายงานการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ จำนวน 241 ราย ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมกรณีประทานบัตรสิ้นอายุ เว้นคืนประทานบัตร จำนวน 33 ราย ตรวจสอบรายงานแผนและผลการดำเนินงานด้านการฟื้นฟูพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ จำนวน 79 ราย และพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม กรณีผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ขอส่ออายุประทานบัตร และขอเพิ่มชนิดแร่ จำนวน 28 ราย รวมทั้งแก้ไขปัญหา การร้องเรียนของราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการทำเหมืองแร่ จำนวน 4 ราย

การให้คำปรึกษา แนะนำการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองด้วยการตรวจวัดค่าความทึบแสงในพื้นที่ที่มีการประกอบกิจการโรงโม่ บด หรือย่อยหิน จำนวน 128 ราย ในจังหวัด กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ เลย แพร่ เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง อุทัยธานี ชัยนาท นครสวรรค์สุพรรณบุรี ราชบุรี นครศรีธรรมราช สตูล ตรัง กระบี่ และพังงา รวมทั้งติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ที่มีการทำเกลือสินเธาว์ในจังหวัดนครราชสีมา มหาสารคาม สกลนคร หนองคาย และอุดรธานี ซึ่งผลการตรวจวัดส่วนใหญ่มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด สำหรับการตรวจประเมินผล การปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม กรณีพบว่า ผู้ประกอบการบางรายปฏิบัติ ตามมาตรการฯ ยังไม่ครบถ้วนหรือไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ได้มีการสั่งการและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการอย่างถูกต้องและครบถ้วนโดยเคร่งครัดแล้ว

การตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองโดยวัดค่าความทึบแสง
ที่จุดกำเนิดฝุ่นของโรงโม่หิน

รวมทั้งตรวจวัดคุณภาพน้ำชุมชนบริเวณพื้นที่เหมืองแร่ดีบุกเก่าและน้ำใช้ชุมชนในเขตพื้นที่จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง ซึ่งได้ทำการเก็บตัวอย่างทั้งหมด 119 จุดเสี่ยง แบ่งเป็น จังหวัดชุมพร 48 จุด จากแหล่งแร่/หมู่เหมือง 21 แห่ง และจังหวัดระนอง 70 จุด จากแหล่งแร่/หมู่เหมือง 20 แห่ง โดยเก็บทั้งน้ำประปา น้ำผิวดิน น้ำบาดาล น้ำบ่อต้น ชุมเหมืองเก่าและสระขุด/เขื่อน/อ่างเก็บน้ำ ที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับเป็นตัวแทน ของคุณภาพน้ำในพื้นที่หมู่เหมืองซึ่งมีโอกาสที่จะมีการปนเปื้อนของสารหนู พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์คุณภาพน้ำผิวดินทั้งจังหวัดชุมพร ($<0.001 - 0.032$ มิลลิกรัม/ลิตร) และระนอง ($<0.001 - 0.004$ มิลลิกรัม/ลิตร) มีเพียง 2 จุด ของจังหวัดชุมพรที่มีค่าเกินมาตรฐานน้ำผิวดินเพื่อการบริโภค (0.01 มิลลิกรัม/ลิตร) ทั้งนี้ จากการสอบถามประชาชนในพื้นที่บริเวณใกล้เคียงจุดที่มีค่าสารหนูเกินค่ามาตรฐานน้ำผิวดินเพื่อการบริโภคทั้งสองจุด พบว่า ประชาชนใช้น้ำเพื่อการอุปโภค เช่น การซักล้าง เท่านั้น ไม่ได้มีการนำน้ำจากแหล่งดังกล่าวมาใช้ในการบริโภค อย่างไรก็ตามได้มีการประสานแจ้งหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน และสำนักงานสาธารณสุขในพื้นที่ให้ทราบถึงการปนเปื้อนของสารหนูในแหล่งน้ำ เพื่อป้องกันมิให้ประชาชนในพื้นที่นำน้ำจากแหล่งดังกล่าวมาใช้ในการบริโภค

ปี 2556 ทำการ ตรวจวัดคุณภาพน้ำบริเวณแหล่งแร่/หมู่เหมืองและน้ำใช้ชุมชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้ทำการเก็บตัวอย่างทั้งหมด 89 จุดเสี่ยง แบ่งเป็น จังหวัดกาญจนบุรี 31 จุด จากแหล่งแร่/หมู่เหมือง 8 แห่งและจังหวัดสุราษฎร์ธานี 61 จุด จากแหล่งแร่/หมู่เหมือง 18 แห่ง ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการ

การเก็บตัวอย่างน้ำใช้ในชุมชน

การเก็บตัวอย่างน้ำในชุมเหมือง/อ่างเก็บน้ำ

สำหรับปัญหาการปนเปื้อนของตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ และแหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่ใกล้เคียง ในปี 2555 ได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำ จำนวน 22 จุด และตะกอนธารน้ำ จำนวน 20 จุด พบว่า ปัญหาการแพร่กระจายของตะกั่วทั้งหมด (ไม่ผ่านการกรอง) ในน้ำผิวดิน กระจายอยู่ทั่วไปในกลุ่มลำห้วยคลิตี้-ห้วยตึกะ-ห้วยผึ้ง พบจุดที่มีค่าเกินมาตรฐานจำนวน 6 จุด จาก 11 จุด ซึ่งลดลงจากปี 2554 ที่ตรวจพบว่ามีค่าเกินมาตรฐานทุกจุด และพบจุดที่เกินค่ามาตรฐานในกลุ่มลำห้วยชะนี-ห้วยองผะ-ห้วยม่วง-ห้วยเขางู

การตรวจวัดคุณภาพน้ำด้านกายภาพ

จำนวน 1 จุด จาก 9 จุด ลดลงจากปี 2554 ที่ตรวจพบว่ามีค่าเกินมาตรฐานทุกจุด เช่นกัน ทั้งนี้ จุดที่มีค่าตะกั่วในน้ำสูงสุดอยู่ที่บริเวณบ่อน้ำใช้ทางเข้าเหมืองบ่องาม (0.1 มิลลิกรัม/ลิตร) สำหรับตะกอนธารน้ำพบว่า มีจุดที่มีค่าตะกั่วเกินมาตรฐาน (400 มิลลิกรัม/กิโลกรัม) กระจายอยู่ทั่วไปในทุกกลุ่มลำห้วย (4 กลุ่มลำห้วย) จำนวน 13 จุด ซึ่งเป็นจุดเดียวกันกับจุดที่มีค่าเกินมาตรฐานในปี 2554 และมีค่าอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน มีเพียงจุดเดียว บริเวณน้ำตกธิดาดอย (KC5) ที่มีปริมาณตะกั่วลดลงมาจาก 13,889 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (ปี 2554) เป็น 3,025 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (ปี 2555)

ปี 2556 ได้ทำการเก็บตัวอย่างน้ำและตะกอนธารน้ำ บริเวณห้วยคลิตี้และแหล่งน้ำธรรมชาติบริเวณใกล้เคียง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 29 จุด และตะกอนธารน้ำ จำนวน 23 จุด ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการ

การเก็บตะกอนธารน้ำ

การเก็บตัวอย่างน้ำ

การสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มาการปนเปื้อน โลหะหนัก ในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำทับฟ้า ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

เนื่องจากการประกอบการเหมืองแร่ทองคำ ของบริษัท ทุ่งคำ จำกัด ในพื้นที่ ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย พบปัญหาการร้องเรียนจากราษฎรเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่ในด้านต่าง ๆ เช่น การใช้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ด้านสุขภาพและการเกษตร รวมถึงฝุ่นละอองที่เกิดจากการขนแร่ ตลอดจนเสียงดังรบกวนจากการระเบิด และจากปัญหา ดังกล่าว จึงทำให้คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2554 มอบหมายให้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ดำเนินการทั้งด้านการชะลอการอนุญาตประทานบัตร การศึกษาการปนเปื้อนของ ไซยาไนด์และโลหะหนัก โดยรอบพื้นที่โครงการทำเหมือง และร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำกับดูแลการประกอบการอย่างเข้มงวด โดยให้ผู้ประกอบการดำเนินการ ตามแผนผังโครงการทำเหมือง และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่กำหนด

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการโครงการสำรวจการกระจายตัวและแหล่งที่มา การปนเปื้อนโลหะหนักในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำทับฟ้า ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาการแพร่กระจาย สาเหตุของการ ปนเปื้อนโลหะหนักในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำทับฟ้า และบ่งชี้พื้นที่ที่มีความเสี่ยง ต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดจุดเฝ้าระวังคุณภาพน้ำใต้ดิน และคุณภาพน้ำ ผิวดินในเขตพื้นที่แหล่งแร่ทองคำทับฟ้า ครอบคลุมพื้นที่ลุ่มน้ำฮวย ลุ่มน้ำห้วยผุก และลุ่มน้ำห้วยเหล็ก รวมพื้นที่ประมาณ 78.60 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่กิจกรรม เหมืองแร่อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำฮวย เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการกระจายตัวของมลสาร ในพื้นที่ โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินใน 2 ฤดูกาล สำหรับดูปัจจัย ของปริมาณน้ำกับการแพร่กระจายของมลสาร และการเก็บตัวอย่างได้คำนึงถึงลักษณะ การใช้ประโยชน์ที่ดินที่แตกต่างกันในแต่ละลุ่มน้ำ ประกอบกับชุดดินและสภาพ ทางธรณีวิทยาในครอบคลุมทั้งพื้นที่ โดยผลการวิเคราะห์จากการศึกษาที่ผ่านมาได้ ถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการศึกษา ซึ่งมลสารที่ได้รับการร้องเรียนโดยเฉพาะ สารหนู (As) ไซยาไนด์ (CN) ตะกั่ว (Pb) แมงกานีส (Mn)ปรอท (Hg) ทองแดง (Cu) และแคดเมียม (Cd) ได้ถูกเฝ้าระวังเป็นพิเศษร่วมกับมลสารอื่น ๆ นอกจากนี้ ได้มี การทดสอบศักยภาพของหินทิ้งที่อาจก่อให้เกิดน้ำทิ้งจากเหมืองเป็นกรด และ การชะละลายโลหะหนักจากหินทิ้งและตะกอนกากแร่ ตลอดจนการทำแบบจำลองการ เคลื่อนที่ของมลสารในพื้นที่ เพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการวางแผน การจัดการสิ่งแวดล้อมต่อไป

การเก็บตัวอย่างตะกอนกากแร่

การเก็บตัวอย่างน้ำใต้ดินในพื้นที่โครงการ

ตัวอย่างตะกอนกากแร่ที่ส่งวิเคราะห์

สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินที่ผ่านมาของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมทรัพยากรธรณี สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 9 อุตรธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น พบค่าความเข้มข้นเกินมาตรฐานของมลสารบางตัวโดยเฉพาะ สารหนู (As) ไสยาไนต์ (CN) และตะกั่ว (Pb) ส่วนแมงกานีส (Mn) พบเกินมาตรฐานในบางสถานี

การศึกษาค้นพบว่า สารหนู (As) และไซยาไนต์ (CN) ในน้ำผิวดิน ส่วนใหญ่เกินมาตรฐานในพื้นที่เหมือง และเพียงบางสถานีนอกพื้นที่ประกอบกิจกรรมเหมือง โดยเฉพาะไซยาไนต์ (CN) พบเกินมาตรฐานน้ำผิวดินหลายจุดนอกพื้นที่เหมืองในช่วงฤดูฝน อาจบ่งชี้การชะละลายของไซยาไนต์ (CN) ในช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับน้ำใต้ดินโดยเฉพาะไซยาไนต์ (CN) สูงเกินมาตรฐานเฉพาะในบ่อสังเกตการณ์ในเหมืองหลายจุด แมงกานีส (Mn) พบมีค่าเกินมาตรฐานน้ำใต้ดินในบางจุดทั้งพื้นที่ส่วนทองแดง (Cu) พบเกินมาตรฐานเฉพาะจุดเก็บตัวอย่างน้ำผิวดินในพื้นที่เหมืองซึ่งเป็นน้ำทิ้งจากกระบวนการแต่งแร่และโรงงานประกอบโลหกรรม แต่ไม่ปรากฏในจุดเก็บตัวอย่างน้ำใต้ดิน จึงยังไม่บ่งชี้การกระจายตัวและปนเปื้อนออกสู่ภายนอก สำหรับมลสารอื่น ๆ ไม่พบรูปแบบการแพร่กระจายหรือการปนเปื้อน

2. ดินและตะกอนท้องน้ำ พบมลสารเพียงบางชนิดที่ต้องเฝ้าระวังโดยส่วนใหญ่เป็นค่าภูมิหลังของพื้นที่แต่อาจได้รับผลกระทบเพิ่มเติมจากกิจกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะสารหนู (As) นับว่าเป็นมลสารที่พบการแพร่กระจายอยู่ทั้งในดินและตะกอนท้องน้ำของทั้ง 3 ลุ่มน้ำ นอกจากจะพบในการศึกษาค้นคว้าแล้วก็เคยมีรายงานผลการวิเคราะห์เช่นเดียวกัน ตั้งแต่ก่อนเปิดการดำเนินการของเหมืองทองคำ จึงสามารถสรุปได้ชัดเจนว่า สารหนู (As) มีค่าภูมิหลังค่อนข้างสูงในพื้นที่

การตรวจวัดคุณภาพน้ำในภาคสนาม

3. จากการทดลองการชะละลายของตะกอนกากแร่ และหินทิ้ง พบว่าในสภาวะที่เป็นกรด (pH น้อยกว่า 6.5) พบมลสารที่ถูกชะละลายออกมา ดังนี้

3.1 การชะละลายของตะกอนกากแร่ สารหนู (As) เป็นมลสารที่ถูกชะออกมาได้ค่อนข้างสูงและชัดเจน นอกจากนี้ แมงกานีส (Mn) ตะกั่ว (Pb) และนิกเกิล (Ni) เป็นมลสารที่สามารถชะละลายออกมาได้อีกเช่นกัน และผลการทดลองพบว่า ที่ pH ต่ำ พบการชะละลายของมลสารมากขึ้น เช่น แคดเมียม (Cd) โครเมียม (Cr) เหล็ก (Fe) และสังกะสี (Zn) และปริมาณสูงขึ้นจากตะกอนกากแร่

3.2 หินทิ้งพบว่า สารหนู (As) เป็นมลสารที่ถูกชะออกมาอย่างเด่นชัดกว่าธาตุอื่นๆ โดยเฉพาะหินดินดานจากกองหินทิ้งทรานซิชัน นอกจากนี้ แมงกานีส (Mn) เป็นมลสารที่สามารถชะออกมาจากหินทิ้งหลากหลายชนิดจากทุกกองหินทิ้ง ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับการพบสารหนู (As) และแมงกานีส (Mn) เป็นค่าภูมิหลังที่ค่อนข้างสูงในตัวอย่างดินตะกอนท้องน้ำและน้ำใต้ดินในพื้นที่นี้

4. หินทิ้งที่เป็นหินกอสแซนจากกองออกไซด์และหินซิลไฟด์เนื้อแน่นจากทั้งกองทรานซิชันและกองซิลไฟด์ มีศักยภาพก่อให้เกิดน้ำเป็นกรด และอาจเป็นตัวที่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำชะจากเหมืองเป็นกรดได้มาก หินเหล่านี้ควรมีมาตรการ ในการกองทิ้งอย่างระมัดระวัง ไม่ให้มีการตกหล่นระหว่างทาง จากการเก็บตัวอย่างหินซิลไฟด์เนื้อแน่นตามถนนในพื้นที่มาวิเคราะห์ในครั้งนี้ก็พบศักยภาพการก่อให้เกิดกรดเช่นกัน

5. ผลการจำลองการปนเปื้อนของน้ำชะตะกอนกากแร่ โดยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ไม่พบการบ่งชี้การรั่วซึม ของบ่อเก็บตะกอนกากแร่ แต่พบว่ามีมลสารบางตัวเช่น ไสยาไนต์ (CN) เหล็ก (Fe) และแมงกานีส (Mn) อาจมีโอกาสเสี่ยงต่อการปนเปื้อน

การเก็บรักษาภาพตัวอย่าง

การศึกษากิจกรรมการร่อนแร่ทองคำและการขุดหาแร่ทองคำ รายย่อยของประเทศไทย เพื่อประเมินผลกระทบที่อาจก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพของชุมชน

ดำเนินการศึกษากิจกรรมการร่อนแร่ทองคำและการขุดหาแร่ทองคำรายย่อยในพื้นที่ศักยภาพแร่ทองคำ จังหวัดชลบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว ประจวบคีรีขันธ์ เลย เพชรบูรณ์ เชียงราย แพร่ ลำปาง สุโขทัย และพิจิตร เพื่อสำรวจและศึกษากิจกรรมการร่อนแร่ทองคำและการขุดหาแร่ทองคำรายย่อยของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ รวมทั้งเพื่อประเมินผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากกิจกรรมดังกล่าว และเป็นการดำเนินการเพื่อเตรียมการหากประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นประเทศภาคีสมาชิกในอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยการจัดการสารปรอทต่อไปในอนาคต โดยได้ดำเนินการรวบรวมและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแหล่งศักยภาพแร่ทองคำของประเทศไทย จากรายงานต่างๆ ของกรมทรัพยากรธรณีเพื่อให้ได้มาซึ่งแหล่งแร่ทองคำในประเทศไทย จากนั้นทำการสำรวจและศึกษาสำรวจสภาพพื้นที่ศักยภาพแร่ทองคำปัจจุบัน

การฉีดน้ำดินที่มีทองปนอยู่

จากผลการสำรวจการดำเนินการกิจกรรมการร่อนแร่ทองคำและการขุดหาแร่ทองคำรายย่อยในพื้นที่ต่างๆ สามารถจำแนกตามลักษณะของผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ ดังนี้

(1.) ปัญหาการปนเปื้อนของสารปรอทที่ใช้ในการสกัดทองคำในพื้นที่ต่างๆ ได้แก่ บ้านห้วยหาน ตำบลปอ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณเขาพนมพาและชุมชนโดยรอบ ตำบลลากค้อน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณบ้านเขาบ่อทอง หมู่ 9 และ 10 ตำบลท่าข้าม อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และ บริเวณริมแม่น้ำโขง จังหวัดเลย

(2.) ปัญหาการพังทลายของดินบนภูเขาอันเนื่องมาจากการขุดดินบนภูเขานำมาร่อนแร่ทองคำ ได้แก่ บริเวณบ้านพริกแดง ตำบลแม่สลิ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร และบริเวณเขาพนมพา ตำบลเขาเจ็ดยอด อำเภอทูลกระหม่อม จังหวัดพัทลุง

(3.) ปัญหาการสูญเสียหน้าดินที่มีอินทรีย์วัตถุที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช เนื่องจากการขุดเปิดพื้นที่เป็นหลุมเป็นบ่อ และมีการไถหน้าดินเพื่อหาแร่ทองคำ ได้แก่ ในพื้นที่บ้านบ่อทองและบ้านน้ำซับ ตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี บ้านบ่อนางชิง ตำบลห้วยโจด อำเภอดงนาคร จังหวัดสระแก้ว หมู่บ้านบุเสี้ยว ตำบลบ่อทอง อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี บริเวณพื้นที่ใกล้เคียงกับลำห้วยคลองทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และบ้านเขาบ่อทอง หมู่ 9 และ 10 ตำบลท่าข้าม อำเภอนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

สูบน้ำดินมาตกตะกอนก่อนนำไปร่อนหาทอง

การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

1. ส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรณรงค์เร่งรัดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลสิ่งแวดล้อมตลอดจนมีส่วนร่วมในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี อันจะเป็นการช่วยสร้างภาพพจน์ของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในบริเวณพื้นที่เหมืองแร่ อันจะเป็นการสร้างพื้นที่กันชน (Buffer Zone) และลดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบเหมือง รวมถึงการสร้างทัศนียภาพที่ดีโดยรวม ซึ่งจะช่วยลดปัญหาสภาวะโลกร้อน นอกจากนี้มีการเสริมสร้างบุคลากรในสถานประกอบการที่ทำหน้าที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

ในปีงบประมาณ 2556 ได้มีการดำเนินการส่งเสริมปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ ให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในด้านการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ จำนวน 10 ราย 10 พื้นที่ใน 3 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดกระบี่ พังงา และสุราษฎร์ธานี รวมเนื้อที่ปลูกต้นไม้โตเร็ว 230 ไร่ รวมจำนวนกล้าไม้ 46,600 ต้น

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้ประกอบการเรื่อง “เรียนรู้สู่.....ผู้จัดการสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ รุ่นที่ 3 ” เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูพื้นที่ประกอบการ โดยมีผู้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการจำนวน 152 คน ประกอบด้วยผู้ประกอบการ จำนวน 80 คน เจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมจังหวัด (อสจ.) และ ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ฝ.พร.)จำนวน 25 คน และเจ้าหน้าที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ (กพร.)จำนวน 47 คน มีผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “เรียนรู้สู่.....ผู้จัดการสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ รุ่นที่ 3 ” จำนวน 36 คน

นอกจากนี้ มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้ประกอบการเรื่อง “การแก้ปัญหาความขัดแย้งและการเจรจาไกล่เกลี่ย” เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในการแก้ปัญหาความขัดแย้งและกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างได้ผล ปรับปรุงทัศนคติและพฤติกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน พร้อมทั้งให้มีทักษะและประสบการณ์ในการเจรจาไกล่เกลี่ย โดยมีผู้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการจำนวน 111 คน ประกอบด้วยผู้ประกอบการ จำนวน 65 คน เจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมจังหวัด (อสจ.) และ ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ฝ.พร.) จำนวน 4 คน เจ้าหน้าที่ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่เขต (สรข.) จำนวน 10 คน และเจ้าหน้าที่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) จำนวน 32 คน ซึ่งมีผู้ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การแก้ปัญหาความขัดแย้งและการเจรจาไกล่เกลี่ย” จำนวน 74 คน

การอบรม

เรื่อง “ เรียนรู้สู่....ผู้จัดการสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ ”

การอบรม

เรื่อง “ การแก้ปัญหาความขัดแย้งและการเจรจาไกล่เกลี่ย ”

2. ส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลมาใช้ในสถานประกอบการ

เป็นการตรวจติดตามและให้คำแนะนำในการรักษาระบบ 5ส ของสถานประกอบการที่เคยเข้าร่วมโครงการกับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการรักษาระบบการทำกิจกรรม 5ส ในสถานประกอบการอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการผลักดันให้ผู้ประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 2 ของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งจะ使得สถานประกอบการมีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยในการทำงาน และสามารถลดปัญหาด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการประกอบการลงได้โดยเฉพาะฝุ่นละออง นอกจากนี้ยังสามารถผลักดันให้ผู้ประกอบการเหล่านี้มีความพร้อมในการพัฒนาสู่เมืองแร่สีเขียวได้ในอนาคต

กิจกรรมนี้มีการดำเนินงาน ดังนี้

1. การตรวจประเมินการรักษากิจกรรม 5ส ของสถานประกอบการที่เคยเข้าร่วมโครงการฯ เป็นการตรวจสอบสภาพเบื้องต้น พร้อมให้คำแนะนำในการปรับปรุงพื้นที่ ในปีงบประมาณ 2556 ได้ดำเนินการไปแล้วทั้งหมดจำนวน 30 ราย ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี 8 ราย กาญจนบุรี 5 ราย ชุมพร 1 ราย สุราษฎร์ธานี 2 ราย กระบี่ 1 ราย ชลบุรี 10 ราย ระยอง 2 ราย ตรัง 1 ราย ดังแสดงในตาราง
2. การตรวจติดตามผลการปรับปรุงการรักษากิจกรรม 5ส ของสถานประกอบการ เป็นการตรวจประเมินตามที่เจ้าหน้าที่ได้เสนอแนะไว้ทั้ง 30 ราย ให้มีการปรับปรุง และได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การเปรียบเทียบก่อนและหลังเข้าร่วมการส่งเสริมการทำกิจกรรม 5ส

3. การเพาะชำพันธุ์กล้าไม้เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ประกอบการ

การประกอบการเหมืองแร่ในปัจจุบันต้องคำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรอบพื้นที่ ซึ่งเป็นการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น การฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวควบคู่ไปกับการประกอบการเหมืองแร่ ดังนั้น สำนักวิศวกรรมและฟื้นฟูพื้นที่ ซึ่งมีภารกิจในการออกแบบและปรับปรุงภูมิทัศน์และทัศนียภาพในพื้นที่ ที่ผ่านการทำเหมืองแร่ ให้มีการใช้ประโยชน์พื้นที่รูปแบบต่างๆ ได้ตระหนักถึงความสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องจัดหาพันธุ์ไม้และเพาะพันธุ์กล้าไม้ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ ซึ่งควรเป็นพันธุ์ไม้ที่มีลักษณะทนแล้ง และเจริญเติบโตได้ในสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ประกอบกับผู้ประกอบการไม่สามารถหาพันธุ์ไม้ที่ต้องการไปดำเนินงานปลูกในพื้นที่ประทานบัตรของตนเองได้ เช่น ต้นสนประดิพัทธ์ ต้นไทร และต้นประดู่ เป็นต้น จึงได้สร้างโรงเพาะชำเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว

จากการดำเนินการเพาะชำกล้าไม้ ด้วยพันธุ์ไม้หลากหลายชนิด พบว่า กล้าสนประดิพัทธ์เป็นพันธุ์ไม้ที่ผู้ประกอบการเหมืองแร่ให้ความสนใจและมีความต้องการในปริมาณมาก อาจมาจากความต้องการปลูกตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมแนบท้ายประทานบัตร และไม่สามารถหาได้จากแหล่งเพาะพันธุ์อื่นในเวลาที่ต้องการได้ ประกอบกับลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของต้นสนประดิพัทธ์มีลักษณะลำต้นตั้งตรงทรงรีพุ่มสูง เมื่อโตเต็มที่มีความสูงประมาณ 10-20 เมตร ซึ่งถ้าดำเนินการปลูกอย่างเป็นระบบจะเหมาะในการปลูกเป็นแนวกันลม กันฝุ่นและบดบังทัศนียภาพภายในพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ได้ ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ทำการเพาะพันธุ์สนประดิพัทธ์ขึ้น เพื่อดำเนินการแจกจ่ายแก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจ รวมทั้งไว้ใช้ในงานฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ด้วย

เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วน ในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม

เป็นโครงการที่เสริมสร้างความรู้และพัฒนาขีดความสามารถให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ได้แก่ เครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ ผู้ประกอบการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ผ.พร.) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ร่วมมือกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ดำเนินการฝึกอบรมและสร้างเครือข่ายประชาชนในการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ จำนวน 73 เครือข่าย ใน 71 ตำบล มีการกระตุ้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนเดิมที่ได้สร้างไว้ตั้งแต่ปี 2550-2554 จำนวน 108 เครือข่าย ดำเนินการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้แก่ภาคผู้ประกอบการเหมืองแร่ เป็นโครงการที่สอนน้องโดยนำผู้ประกอบการที่ดี ได้แก่ บริษัท อรรธนีอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด จังหวัดตาก และ ห้างหุ้นส่วนจำกัด หุ่นยนต์สีลาทอง จังหวัดสตูล มาเป็นพี่เลี้ยงหรือตัวอย่างให้แก่ผู้ประกอบการเหมืองแร่ และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคตะวันตก มีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 39 คน สำหรับภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ติดตามให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจการดูแลสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ จำนวน 136 แห่ง

การกระตุ้นเครือข่ายภาคประชาชน

รางวัลผลงาน..อปท.นักพัฒนา ดูแลสิ่งแวดล้อม

ได้จัดให้มีการสัมมนาผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอน พร้อมทั้งมีการประกวดผลงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้สร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่เหมืองแร่ภายใต้ชื่อ “อปท. นักพัฒนา ดูแลสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่” ซึ่งมี อปท. ที่ชนะเลิศ ได้แก่ อบต.ไม้เรียง อ.ฉวาง จ.นครศรีธรรมราช มีผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น 108 คน นอกจากนี้ภายหลังจากอบรมและสัมมนาให้ความรู้แก่ภาคส่วนต่าง ๆ แล้ว ได้มีการติดตามประเมินผลโดยสำรวจความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ของภาคส่วนต่าง ๆ พบว่า ส่วนใหญ่ได้นำความรู้จากการสัมมนาและอบรมไปใช้ได้จริง มีความสนใจสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีการประสานงานและร่วมมือกันทำงานเพิ่มขึ้น โดยภาคผู้ประกอบการมีการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนเพิ่มขึ้นและมีการดูแลสิ่งแวดล้อมเชิงป้องกันมากกว่าตามแก้ปัญหา ภาคองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องการความรู้ คำแนะนำ ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอน สำหรับภาคประชาชนยังคงมีความเกรงกลัวต่อความไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นจากการรายงานปัญหาให้ทราบ และไม่เชื่อมั่นว่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขภายหลังจากการรายงาน สำหรับฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ยังคงต้องการให้เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการช่วยดูแลและกำกับการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการเหมืองแร่

สร้างเครือข่ายภาคประชาชน

การออกภาคสนามให้คำแนะนำแก่ อปท.

การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐานและ โลจิสติกส์อุตสาหกรรมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งของไทยและต่างประเทศ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะผู้ดำเนินการได้เข้าร่วมการประชุม จัดเตรียมข้อมูลและกำหนดท่าทีของไทยสำหรับการประชุมและการเจรจาระหว่างประเทศ รวมทั้งประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับทวิภาคีและระดับพหุภาคี ดังนี้

1. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asia Nations: SEAN)

1.1 การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC

จากการที่ประเทศไทยจะก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC ด้านความร่วมมือด้านแร่ธาตุ อุตสาหกรรมพื้นฐานและโลจิสติกส์อุตสาหกรรม เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้อย่างเป็นระบบชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มีอยู่เดิมและที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ได้อย่างเต็มที่ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ โดยได้ดำเนินโครงการต่างๆ ดังนี้

1.1.1 โครงการส่งเสริมการจัดหาวัตถุดิบและการลงทุนด้านเหมืองแร่ เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนทำเหมืองแร่หรือจัดหาวัตถุดิบแร่จากประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการนำร่องและนำผู้ประกอบการที่มีความสนใจไปพบปะหารือกับหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ สปป.ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม กัมพูชาและอินโดนีเซีย เพื่อสร้างสายสัมพันธ์และเพิ่มโอกาสในการลงทุนทำเหมืองแร่หรือจัดหาวัตถุดิบแร่

1.1.2 โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมแร่ในอาเซียน เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านแร่ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน โดยการสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ AEC สำหรับผู้ประกอบการเหมืองแร่ในภูมิภาคของประเทศไทย และจัดสัมมนาระหว่างประเทศเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

1.1.3 โครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมโลหการเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์รองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในแร่และผลิตภัณฑ์จากแร่ 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1: อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมซิลิคอนและอุตสาหกรรมโลหะมีค่า กลุ่มที่ 2: อุตสาหกรรมอะลูมิเนียม อุตสาหกรรมทองแดง อุตสาหกรรมตะกั่ว อุตสาหกรรมสังกะสีและอุตสาหกรรมดีบุก

1.1.4 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร GMS Professional Training on Logistics and Supply Chain Management เพื่อยกระดับการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือของภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขงในระดับสากล รองรับการเข้าสู่ AEC โดยให้ทุนฝึกอบรมแก่บุคลากรสำหรับประเทศเมียนมาร์ สปป.ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีนตอนใต้ (ยูนนาน) จำนวน ปีละ 20 ทุน ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2555 และจะสิ้นสุดโครงการในปี 2557

1.2 การประชุมและกิจกรรมความร่วมมือระหว่างประเทศ

1.2.1. การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ 12 (12th ASOMM) และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียน+3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี) ครั้งที่ 5 (5th ASOMM+3) ระหว่างวันที่ 5-6 ธันวาคม 2555 ณ กรุงบันดาเสรีเบกาวัน บรูไนดารุสซาราม

1.2.2. การประชุม China-ASEAN Mining Cooperation Forum and Exhibition หรือ 2013 (4th) MiningForum และการประชุม Liaison Officials' Meeting ระหว่างวันที่ 10-12 พฤษภาคม 2556 ณ นครหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

1.2.3. การประชุม First International Conference on Geology and Natural Resources of ASEAN ระหว่างวันที่ 13-14 พฤษภาคม 2556 ณ Vung Tao City เวียดนาม ซึ่งเป็นกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการด้านแร่ธาตุอาเซียน พ.ศ. 2554-2558 (ASEAN Mineral Cooperation Action Plan: AMCAP 2011-2015)

1.2.4. การสัมมนา Seminar on Permit Policy and Mechanism for Mineral Mining License in ASEAN Countries เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและปรับนโยบายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันระหว่างสมาชิกอาเซียน และการประชุม The 10th ASOMM Working Groups Meeting เพื่อติดตามผลการดำเนินงานและกำหนดแนวทางการดำเนินงานของคณะทำงานภายใต้ความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน ระหว่างวันที่ 26-30 สิงหาคม 2556 ณ เมือง Bukittinggi สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

1.2.5. ส่งผู้แทนเข้ารับการฝึกอบรมภายใต้ China-ASEAN Mining Cooperation Forum Secretariat ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้จัดประชุม China-ASEAN Mining Cooperation Forum and Exhibition ใน 2 หลักสูตร คือ Geological Prospecting ระหว่างวันที่ 20 พ.ค. – 20 ก.ค. 2556 และ Mineral Dressing ระหว่างวันที่ 24 ก.ย. – 11 พ.ย. 2556 ณ นครหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

1.2.6. ส่งผู้แทนเข้ารับการฝึกอบรมภายใต้ความร่วมมืออาเซียน+3 (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี) จัดโดย S&T and international Cooperation Department, China Geological Survey ในหลักสูตร 4th Training Course on Geological Mapping Capacity Building for ASEAN Member States ระหว่างวันที่ 9 - 29 ก.ย. 2556 ณ นครคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน

2.ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation: APEC)

ได้ดำเนินการส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุม Workshop on Sustainable Nickel Processing and refinery in APEC Economic และ การประชุม 7th Mining Task Force ระหว่างวันที่ 25-28 มิถุนายน 2556 ณ เมืองเมดาน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

3. ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement)

ปัจจุบันประเทศไทยได้จัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีในระดับทวิภาคีแล้ว จำนวน 6 ฉบับ คือ ความตกลงเขตการค้าเสรี ไทย-ออสเตรเลีย ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-ญี่ปุ่น ไทย-จีน ไทย-อินเดีย ไทย-เปรู และได้จัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีในระดับภูมิภาคภายใต้กรอบอาเซียนแล้ว จำนวน 5 ฉบับ คือ อาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี และอาเซียน-อินเดีย โดยในความตกลงเขตการค้าเสรีทุกฉบับ ไทยเปิดเสรีการค้าและการลงทุนภาคเหมืองแร่ทั้งหมด และขณะนี้ อยู่ระหว่างเตรียมการกำหนดทำที่เจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีจำนวน 2 ฉบับ คือ ความตกลงการค้าเสรีไทย-สหภาพยุโรป และความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย โดย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมเตรียมการ และกำหนดทำที่เจรจาทั้งสองกรอบความตกลงฯ

4. ความร่วมมืออื่นๆ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้เข้าร่วมการประชุมและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือต่างๆ ดังนี้

4.1 การประชุม The 2nd Lao-Thai Technical Conference on Geology and Mineral Resources ระหว่างวันที่ 17 – 18 มกราคม 2556 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

4.2 การประชุม Integrating Domestic Industries with Global Production Networks and Supply Chains ระหว่างวันที่ 8 – 10 พฤษภาคม 2556 ณ สาธารณรัฐสิงคโปร์

4.3 การประชุม 4th International Symposium on Mine Reclamation ระหว่างวันที่ 28 – 31 พฤษภาคม 2556 ณ สาธารณรัฐเกาหลี

4.4 การประชุม 1st Meeting of the Joint Working Group on MOU between Thai-Mozambique in Field of Mineral Resources เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2556 ณ กรุงมาปูโต สาธารณรัฐโมซัมบิก

4.5 การประชุม 49th CCOP Annual Session เพื่อประสานความร่วมมือในด้านการสำรวจทรัพยากรธรณีในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างวันที่ 20 – 26 ตุลาคม 2556 ณ เซนต์ ญีปุ่น

4.6 ดำเนินการจัดการศึกษาดูงานอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอัญมณีในประเทศไทยและให้การต้อนรับ คณะผู้แทนสหสาธารณรัฐแทนซาเนีย ระหว่างวันที่ 27-28 สิงหาคม 2556

4.7 ดำเนินการส่งเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่โครงการฝ่ายไทย ณ สำนักงานภูมิภาค UNIDO ประจำกรุงเทพฯ สำหรับปีงบประมาณ 2557

4.8 ประสานสนับสนุนความร่วมมือของ คณะกรรมการร่วมด้านเศรษฐกิจระหว่างไทยกับโปแลนด์ และคณะกรรมการความร่วมมือด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-เช็ก ของกระทรวงการต่างประเทศ

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโปแตช

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมพื้นฐาน

การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อการพัฒนาของเสีย

เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมโลหการ

เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อุตสาหกรรมพื้นฐาน หมายถึง อุตสาหกรรมที่ทำหน้าที่เป็นฐานการผลิตให้กับอุตสาหกรรมรายสาขา ประกอบด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ อุตสาหกรรมจัดหาปัจจัยการผลิตและอุตสาหกรรมผลิตวัตถุดิบ/วัตถุดิบทดแทนอื่นๆ รวมถึงอุตสาหกรรมรีไซเคิล อุตสาหกรรมพื้นฐานจึงมีความสำคัญในการเป็นฐานการผลิตให้กับอุตสาหกรรมรายสาขา โดยเป็นผู้จัดหาและสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบของประเทศ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อเป็นฐานการผลิตวัตถุดิบและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมรายสาขาต่างๆ โดยอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ และอุตสาหกรรมผลิตวัตถุดิบ/วัตถุดิบทดแทน รวมถึงอุตสาหกรรมรีไซเคิล ซึ่งที่ผ่านมา กพร. ได้ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการนำวัสดุเหลือใช้หรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการเตรียมความพร้อมอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community, AEC) ในปี พ.ศ. 2558 โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ดังนี้

การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโพแทช

ประเทศไทยมีปริมาณสำรองแร่โพแทชซึ่งเกิดรวมอยู่ในแอ่งเกลือหินทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ จำนวน 407,000 ล้านตัน เป็นปริมาณสำรองแร่คาร์บอเนตไลต์ที่มีส่วนประกอบของโพแทช แมกนีเซียม และเกลือ จำนวน 400,000 ล้านตัน และเป็นปริมาณสำรองแร่ซิลิเกตที่มีส่วนประกอบของโพแทชเป็นหลัก จำนวน 7,000 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าของแร่โพแทช รวมกว่า 31 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ หรือกว่า 930 ล้านล้านบาท (ราคาโพแทช 500 เหรียญสหรัฐต่อตัน อัตราแลกเปลี่ยน 30 บาทต่อเหรียญสหรัฐ) ขณะที่ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการผลิตในประเทศ ต้องนำเข้าแร่โพแทชจากต่างประเทศ อาทิ แคนาดา เบลารุส รัสเซีย และเยอรมัน เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยเคมี เซรามิก สบู่ ผงซักฟอก และยารักษาโรค โดยในแต่ละปีมีความต้องการใช้แร่โพแทชในประเทศ 1,000,000 ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 15,000 ล้านบาทต่อปี

ดังนั้น หากมีการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าในประเทศไทย จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมหาศาลแก่ประเทศไทย ซึ่งนอกจากจะสามารถทดแทนการนำเข้าไฟฟ้าจากต่างประเทศได้ทั้งหมด ยังสามารถตอบสนองความต้องการไฟฟ้าของประเทศต่างๆ ในทวีปเอเชียได้ด้วย เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความต้องการประมาณ 12 ล้านตันต่อปี ประเทศอินเดียมีความต้องการประมาณ 7 ล้านตันต่อปี และประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียนมีความต้องการประมาณ 8 ล้านตันต่อปี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม โครงการอุตสาหกรรมไฟฟ้าเป็นโครงการขนาดใหญ่ การดำเนินโครงการจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมีประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับโครงการเป็นจำนวนมาก ซึ่ง กพร. ได้ให้ความสำคัญกับพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามที่ได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้า ดังนี้

1) การส่งเสริมให้เกิดการลงทุนสำรวจแร่ไฟฟ้า โดยมีนักลงทุนได้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่ไฟฟ้า จำนวน 10 โครงการ

2) การให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา โดยได้ให้คำปรึกษาทั้งทางด้านเทคนิควิศวกรรม ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้มีส่วนได้เสียกับโครงการ ให้แก่ผู้ยื่นคำขออนุญาตประทานบัตรทำเหมืองแร่ไฟฟ้า จำนวน 4 ราย ได้แก่ (1) บริษัท เหมืองแร่โปแตชอาเซียน จำกัด (มหาชน) (APMC) (2) บริษัท เอเชีย แปซิฟิก โปแตช จำกัด (APPC) (บริษัทในเครือบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลอปเมนต์ จำกัด (มหาชน) และ (3) บริษัท ไทยคาลิ จำกัด

3) การจัดทำข้อมูลวิชาการ ได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลวิชาการเพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้า ได้แก่ ฐานข้อมูลตัวอย่างแร่ไฟฟ้าที่เก็บไว้ในโรงเก็บตัวอย่างแร่จังหวัดขอนแก่น และฐานข้อมูลสำหรับเฝ้าระวังผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการทำเหมืองแร่ไฟฟ้าได้ดิน เช่น ข้อมูลคุณภาพดิน ข้อมูลคุณภาพน้ำ ข้อมูลคาร์บอนเพื่อเฝ้าระวังการหลุดตัวของพื้นดิน เป็นต้น

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมพื้นฐาน

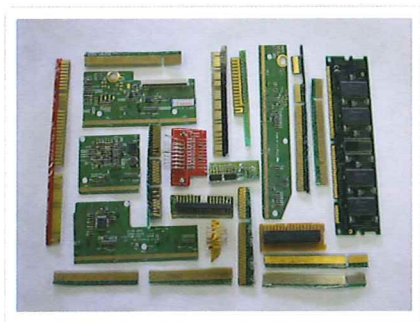
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมรายสาขา รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 โดยได้ดำเนินการ “โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต” เพื่อให้คำปรึกษาเชิงลึกและแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 โดยมีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการและประสบผลสำเร็จในการเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตให้สูงขึ้นแล้ว จำนวน 50 ราย และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ดำเนินการ ได้แก่ อุตสาหกรรมไม้ บด ย่อยหิน และอุตสาหกรรมแต่งแร่ ซึ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานเป็นวัตถุดิบในการผลิตเป็นจำนวนมาก โดยมีสถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดสระบุรี นครศรีธรรมราช สงขลา ตรัง กระบี่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี และพังงา เข้าร่วมโครงการ จำนวน 20 ราย ผลการดำเนินงาน พบว่า ผู้ประกอบการทุกรายที่เข้าร่วมโครงการ มีประสิทธิภาพการผลิตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 10 นอกจากนี้ ยังได้ให้คำปรึกษาและประสานงานกับกองทุนเพื่อการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน เพื่อขอรับเงินสนับสนุนในการปรับปรุงเครื่องจักรให้แก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ โดยในปีนี้มีสถานประกอบการที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากกองทุนดังกล่าว 1 ราย

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กพร. มีเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการนี้อีกจำนวน 10 ราย และมีเป้าหมายที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ได้อย่างน้อย 100 ราย ภายในปี พ.ศ. 2558

การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อการพัฒนาของเสีย เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ให้ความสำคัญกับปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรแร่ในอนาคตควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการรีไซเคิลขยะหรือของเสียเพื่อแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ รวมถึงแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน หรือที่เรียกกันในหลายประเทศว่า “Urban mining” โดยที่ผ่านมามีตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้ดำเนินโครงการต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการนำขยะหรือของเสีย รวมถึงผลพลอยได้ (หรือ By-products) จากกระบวนการผลิต กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนโดยเฉพาะด้านแร่และโลหะให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยอาศัยจุดแข็งของ กพร. ที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีแร่ และด้านเทคโนโลยีโลหการ ซึ่งเป็นรากฐานของเทคโนโลยีรีไซเคิล

โดยดำเนินงานร่วมกับที่ปรึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ขยะหรือของเสียที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเฉลี่ย 40 ล้านตันต่อปี (เป็นขยะครัวเรือน 15 ล้านตันต่อปี และของเสียอุตสาหกรรม 20-25 ล้านตันต่อปี) กลายเป็นแหล่งวัตถุดิบด้านแร่ โลหะ และพลังงานทดแทนที่สำคัญของประเทศ ซึ่งปัจจุบัน กพร. มีเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบที่สำคัญ เช่น เทคโนโลยีรีไซเคิลทองคำบริสุทธิ์และทองแดงบริสุทธิ์จากกากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีรีไซเคิลเงินบริสุทธิ์จากน้ำยาล้างฟิล์มใช้แล้ว เทคโนโลยีรีไซเคิลทองแดงจากกากตะกอนระบบบำบัดน้ำเสียที่มีทองแดงเป็นองค์ประกอบ เทคโนโลยีรีไซเคิลดีบุกจากกากตะกอนระบบบำบัดน้ำเสียโรงงานชุบเคลือบผิวโลหะ เทคโนโลยีรีไซเคิลเหล็กจากตะกรันโรงงานหลอมตะกั่ว เป็นต้น โดยผลจากการดำเนินงานก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุนและ/หรือการนำขยะหรือของเสียเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ 130 ล้านบาทต่อปี สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1) ด้านเทคโนโลยีเซลล์

(1) ได้ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน โดยศึกษา รวบรวม และถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลให้แก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลในประเทศสำหรับกลุ่มขยะหรือของเสียที่ยังไม่มีเทคโนโลยีรีไซเคิลรองรับในประเทศหรือเทคโนโลยีที่มีอยู่ยังไม่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุนและ/หรือการนำขยะหรือของเสียเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ซึ่งขยะหรือของเสียเป้าหมายที่ดำเนินงานในปีนี้แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขยะหรือของเสียที่ได้ศึกษา รวบรวม และพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

ประเภทขยะหรือของเสีย	ผลิตภัณฑ์ที่ได้	พัฒนาเป็นเทคโนโลยีต้นแบบ	ศักยภาพการถ่ายทอดเทคโนโลยี		เทคโนโลยีในประเทศ
			ภาคทฤษฎี	ภาคปฏิบัติ	
1. กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียโรงงานชุบเคลือบผิวชิ้นส่วนรถยนต์	นิเกิลบริสุทธิ์	✓	✓	✓	ไม่มี
2. ผงสแตนเลสจากโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสแตนเลส	นิเกิลอัลลอย	✓	✓	✓	ไม่มี
3. แผ่นซีดีที่ใช้แล้วภายในสำนักงาน และครัวเรือน	อะลูมิเนียมบริสุทธิ์		✓		ไม่มี
4. กากตะกอนจากระบบการบำบัดน้ำเสียอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยเรยอนที่มีสังกะสีเป็นองค์ประกอบ	สังกะสีบริสุทธิ์		✓		ไม่มี
5. แผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ชำรุดหรือหมดอายุ	ซิลิกอนบริสุทธิ์		✓		ไม่มี
6. โลหะเงินจากเศษอะมัลกัมในคลินิกทันตกรรม	เงินบริสุทธิ์		✓		ไม่มี
7. ถ่านกระตุ้นชนิดซิลเวอร์ออกไซด์	เงินบริสุทธิ์		✓		ไม่มี
8. จอแอลซีดีใช้งานแล้ว	อินเดียมออกไซด์		✓		ไม่มี
9. สารละลายจากกระบวนการกัดผิวเหล็กกล้าไร้สนิม	นิเกิลบริสุทธิ์		✓		ไม่มี
10. แก้วจากโรงงานหล่อหลอมทองเหลือง	สังกะสีบริสุทธิ์		✓		ไม่มี

*หมายเหตุ

1/ การพัฒนาเทคโนโลยีต้นแบบ โดยศึกษาทดลองเทคโนโลยีรีไซเคิลใน Lab scale และ Pilot scale เพื่อพิสูจน์ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีและสร้างความมั่นใจให้แก่ลงทุน/ผู้ประกอบการเพื่อผลักดันให้เกิดการรีไซเคิลของเสียเป้าหมายในเชิงพาณิชย์ แต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณจึงไม่สามารถดำเนินการศึกษาทดลองพิสูจน์เทคโนโลยีรีไซเคิลของเสียได้ทุกชนิด

(2) ได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการแปรรูปของเสียเป็นทรัพยากรทดแทน เพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้และฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีรีไซเคิล รวมทั้งจัดทำและสร้างสื่อ Digital Multimedia เพื่อเผยแพร่เทคโนโลยีรีไซเคิลที่สำคัญ 3 เรื่อง ซึ่งได้แก่ เทคโนโลยีรีไซเคิลทองคำบริสุทธิ์จากกากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีรีไซเคิลทองแดงบริสุทธิ์จากกากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีรีไซเคิลเงินบริสุทธิ์จากน้ำยาล้างฟิล์มใช้แล้ว ตลอดจนสร้างระบบการเรียนรู้และฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีรีไซเคิล

2) ด้านการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาขยะหรือของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน

ได้จัดทำบัญชีของเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลรายละเอียดของชนิดขยะหรือของเสียที่สามารถรีไซเคิลเป็นวัตถุดิบ/พลังงานทดแทนได้ โดยเป็นการต่อยอดและขยายผล “โครงการจัดทำบัญชีของเสียที่เป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน” ที่ได้ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 เพื่อส่งเสริมให้มีคัดแยกและนำขยะหรือของเสียที่อยู่ในบัญชีดังกล่าวกลับเข้าสู่วงจรของการรีไซเคิล รวมทั้งนำไปสู่การผลักดันให้ขยะหรือของเสียที่อยู่ในบัญชีดังกล่าวมีการบริหารจัดการและกำกับดูแลเสมือนเป็นวัตถุดิบ/พลังงานทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ไม่ใช่เป็นขยะหรือของเสีย ในกรณีที่มีเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมรองรับในประเทศ โดยบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ

ทั้งนี้ คาดว่าผลจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จะทำให้มีอัตราการใช้ประโยชน์ขยะหรือของเสียเป้าหมาย โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหรือมีมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนและ/หรือการนำขยะหรือของเสียเป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากกว่า 100 ล้านบาทต่อปี

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมโลหการ เพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community, AEC) ในปี พ.ศ. 2558 โดยได้ดำเนินงานโครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมโลหการเพื่อรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขึ้น เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมโลหการของไทยที่มีมูลค่าการผลิตกว่า 170,000 ล้านบาทต่อปี เพื่อก้าวสู่การเป็นผู้นำของภูมิภาคอาเซียนในด้านต่างๆ เช่น การเป็นผู้นำด้านการบริหารจัดการทรัพยากรโลหะของภูมิภาคอาเซียนทั้งทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรหมุนเวียน (Recycle) การเป็นผู้นำด้านการผลิตโลหะมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ การเป็นผู้นำด้านการค้าการลงทุน การเป็นผู้นำด้านการศึกษาวิจัย ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรในภูมิภาคอาเซียน เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการจัดหาวัตถุดิบ การพัฒนาศักยภาพการผลิต และการพัฒนาบุคลากร โดยมียุทธศาสตร์ที่สำคัญ 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ 1 การแสวงหาวัตถุดิบและสร้างความมั่นคงของวัตถุดิบ
- 2) ยุทธศาสตร์ 2 พัฒนาศักยภาพและความเป็นเลิศของอุตสาหกรรมในประเทศให้เหนือกว่าคู่แข่งใน AEC และเข้าสู่ระดับสากล
- 3) ยุทธศาสตร์ 3 ส่งเสริมการสร้างกลุ่มการผลิตและสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่การผลิต (Supply Chain)
- 4) ยุทธศาสตร์ 4 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าโลหะของ AEC
- 5) ยุทธศาสตร์ 5 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาและการวิจัยเหมืองแร่และโลหการ และได้กำหนดแผนงานและโครงการรองรับในแต่ละยุทธศาสตร์ โดยมีโครงการที่สำคัญ ดังนี้

โครงการระยะสั้น

- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างความตระหนักให้ผู้ประกอบการทราบถึงผลกระทบและกฎระเบียบของ AEC
- การเตรียมความพร้อมของบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งหน่วยงานที่ประสานข้อมูลของ AEC
- ศึกษาการแก้ไขกฎระเบียบเพื่อเอื้ออำนวยการค้าและธุรกิจของผู้ประกอบการ

โครงการระยะกลาง

- ศึกษาวิจัยทางด้านการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เทคโนโลยีการผลิต และการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์
- สร้างเครือข่ายการค้าและการลงทุนของกลุ่มอาเซียนตลอดทั้งโซ่อุปทาน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เป็น Common interest ซึ่งมีผลทางเศรษฐกิจโดยรวม
- ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อเอื้ออำนวยการค้าและธุรกิจของผู้ประกอบการ

โครงการระยะยาว

- พัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมโลหการและอุตสาหกรรมต่อเนื่องอย่างยั่งยืน
- พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและเอื้ออำนวยในการประกอบธุรกิจ
- ยกกระดับมาตรฐานของอุตสาหกรรมโลหการของกลุ่ม AEC ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
- เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายอุตสาหกรรมโลหการใน AEC แต่ละ Sector

ด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้รับมอบหมายจาก กระทรวงอุตสาหกรรมให้รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ภาคอุตสาหกรรมไทยตามนโยบายของรัฐบาลและของกระทรวงอุตสาหกรรม และปัจจุบันได้ดำเนินการตามแผนแม่บทการพัฒนากระบวนโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ.2555–2559) โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 มีการดำเนินงานที่สำคัญ มีดังนี้

1. การสร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการของภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

1.1 ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร ให้กับผู้ประกอบการในกลุ่มอาหาร ยา เคมีและพลาสติก เครื่องใช้ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วน สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยางพารา และผลิตภัณฑ์ และSMEs ในพื้นที่ภาคเหนือ กลาง ตะวันออก ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ รวมจำนวน 200 ราย ส่งผลให้สถานประกอบการสามารถลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ได้โดยรวมคิดเป็นมูลค่าประมาณ 3,000 ล้านบาท

1.2 พัฒนาให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรม โดยการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมถึงเพิ่มพูนประสบการณ์จากการศึกษาดูงาน ได้แก่ (1) ฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างนักจัดการโลจิสติกส์และ ซัพพลายเชนมืออาชีพระดับสากลภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 585 คน (2) ฝึกอบรมหลักสูตรการสร้างที่ปรึกษาด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาเป็นเครือข่ายที่ปรึกษาด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จำนวน 45 คน (3) สัณจรวบความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร และเพิ่มพูนประสบการณ์จากการศึกษาดูงานด้านโลจิสติกส์ รวม 12 ครั้ง ในพื้นที่ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง จำนวน 800 คน และ (4) บรรยายพิเศษด้านโลจิสติกส์ (Logistics' Showcase) การอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน และการอบรมสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ให้กับบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและ ผู้ที่สนใจจำนวน 7,500 คน

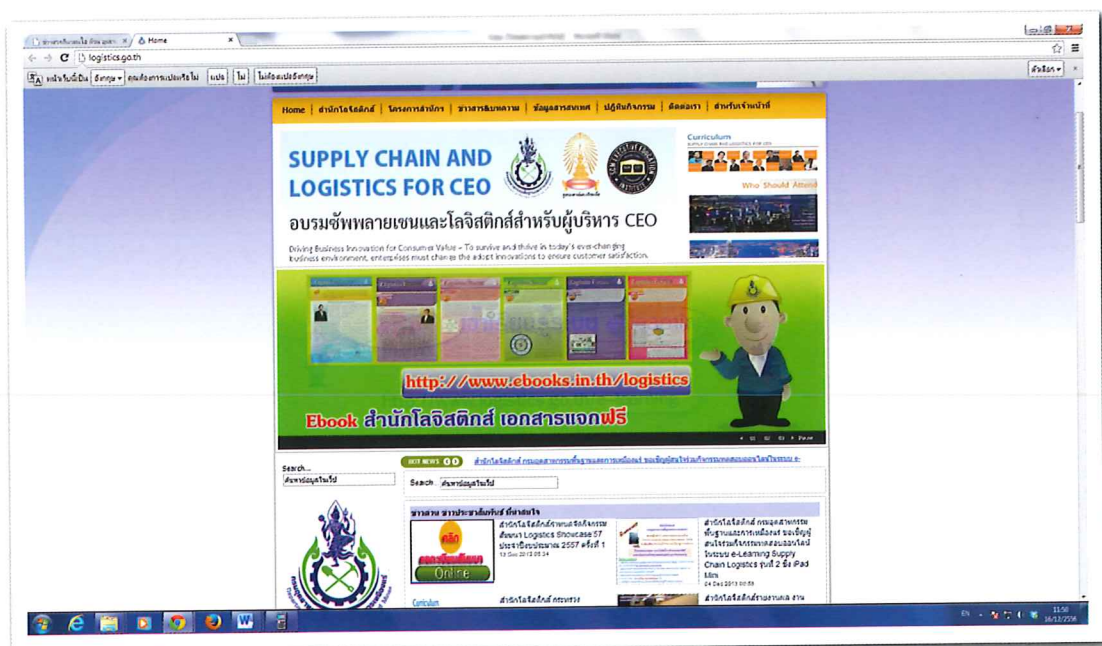
1.3 ให้คำปรึกษาการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เป็นมาตรฐานและการนำระบบสารสนเทศสำหรับการวางแผนทรัพยากรทางธุรกิจขององค์กร (ERP) มาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้กับ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ บีโตร์เคมีและพลาสติก ชิ้นส่วนยานยนต์ และอื่นๆ รวมจำนวน 25 ราย ส่งผลให้สถานประกอบการสามารถเพิ่มศักยภาพ การวางแผนแบบบูรณาการข้อมูลเกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

1.4 ส่งเสริมการใช้แนวทางและเครื่องมือการจัดการที่ดีเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(1) จัดทำตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Logistics Performance Index: LPI) ของภาคอุตสาหกรรมตามกลุ่มอุตสาหกรรม ISIC จำนวน 24 กลุ่ม 84 หมวดย่อย สำหรับใช้เป็นประเมินประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และเกณฑ์เทียบวัดสมรรถนะ (Benchmark) และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการประกอบการตามกิจกรรมโลจิสติกส์ 9 กิจกรรม ในมิติด้านต้นทุน เวลา และความน่าเชื่อถือ

(2) จัดทำชุดเครื่องมือพัฒนาและสนับสนุนการเรียนรู้ระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานอย่างต่อเนื่องด้วยตนเองในรูปแบบบทเรียนออนไลน์ (e-Learning) และสื่อวีดิทัศน์อิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมทดสอบความรู้ออนไลน์ในระบบ e-Learning Supply Chain Logistics เพื่อรับเกียรติบัตรจากกระทรวงอุตสาหกรรม และกิจกรรมแข่งขันทดสอบความรู้ (e-learning Contest)

(3) จัดทำแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) และบทเรียนประสบการณ์ (Lesson Learned) ที่ได้จากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการต่างๆ เพื่อเผยแพร่และขยายผลให้กับสถานประกอบการอื่น นอกจากนี้ได้มีการเผยแพร่ความรู้ด้านโลจิสติกส์โดยใช้สื่อต่างๆ อาทิ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ จุลสาร Logistics Forum เว็บไซต์ www.industry4u.com และ <http://logistics.dpim.go.th>

1.5 เชิดชูเกียรติแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการจัดการโลจิสติกส์ดีเด่นเพื่อจูงใจให้สถานประกอบการที่สามารถบริหารจัดการจัดการโลจิสติกส์ให้ก้าวขึ้นสู่ความเป็นเลิศพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ประกอบการรายอื่น โดยการมอบรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น (The Prime Minister's Industry Award) ประจำปี 2556 ประเภทการจัดการโลจิสติกส์ ซึ่งนายกรัฐมนตรี เป็นผู้มอบรางวัล มีสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล จำนวน 3 ราย ได้แก่ บริษัท สยามคราฟท์อุตสาหกรรม จำกัด บริษัท เหล็กแผ่นรีดเย็นไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท ศรีไทย ซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน) นอกจากนี้ยังให้การวินิจฉัยและคำปรึกษา แนะนำการปรับปรุงการจัดการโลจิสติกส์ให้กับสถานประกอบการรายอื่นที่สมัครเพื่อรับรางวัลฯ อีกด้วย

1.6 ยกระดับศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานเพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC ได้แก่ (1) ยกระดับศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของกลุ่มวิสาหกิจผู้ผลิตชิ้นส่วนสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อเป็นฐานการผลิตของ AEC จำนวน 12 ราย และ (2) พัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์อุตสาหกรรมให้กับสถานประกอบการในเขตเศรษฐกิจชายแดนจำนวน 12 ราย

2. การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยธุรกิจในโซ่อุปทาน

2.1 ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการในโซ่อุปทาน ได้แก่ (1) ให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมมันสำปะหลังเพื่อการส่งออก จำนวน 10 ราย และอุตสาหกรรมยางพารา จำนวน 9 ราย ในการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain) การประเมินปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Carbon Footprint) การเก็บข้อมูลวิเคราะห์บัญชีรายการด้านสิ่งแวดล้อม และประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Life Cycle Impact Assessment: LCIA) เพื่อประกอบการยื่นขอการรับรองฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ และ (2) ส่งเสริมการใช้และเชื่อมโยงระบบ Backhauling เพื่อลดสัดส่วนการวิ่งรถเที่ยวเปล่าและต้นทุนการขนส่งสินค้าของเครือข่ายผู้ให้บริการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยจัดทำและพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่ง (Transportation Management System: TMS) และระบบ Backhauling

เพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลรถเที่ยวเปล่าหรือสินค้ารอส่งที่เกินศักยภาพของผู้ให้บริการขนส่งและโลจิสติกส์ โดยนำร่องระบบให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคใต้ จำนวน 37 ราย ผู้ประกอบการที่สนใจสามารถลงทะเบียนใช้งานระบบได้ที่ www.thaibackhaul.net

2.2 สร้างเครื่องมือและส่งเสริมกลไกให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ประกอบการในโซ่อุปทาน โดย การส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรฐานภาษา ebXML ระหว่างองค์กรในโซ่อุปทานให้กับสถานประกอบการจำนวน 29 ราย ส่งผลให้สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถลดขั้นตอน ต้นทุน เวลา และปริมาณสินค้าคงคลัง รวมถึงเพิ่มความถูกต้องด้านการทำธุรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ส่งเสริมการพัฒนาระบบงานมาตรฐานของโครงข่ายธุรกิจระดับโซ่อุปทาน ได้แก่

(1) ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาก่อนการนำระบบการจัดการความปลอดภัยในโซ่อุปทานไปใช้ในสถานประกอบการตามมาตรฐานระบบการจัดการ ความปลอดภัยสำหรับโซ่อุปทาน พร้อมทั้งทดสอบด้วยการ internal audit และการวางแผนเพื่อการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้กับสถานประกอบการจำนวน 15 ราย ส่งผลให้สถานประกอบการมีระบบการจัดการสำหรับโซ่อุปทานตั้งแต่กระบวนการขนส่ง จัดเก็บ และกระจายสินค้าไปถึงลูกค้า ที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพตลอดทั้งกระบวนการ สอดคล้องตามมาตรฐาน ISO 28000

(2) พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับของอุตสาหกรรมอาหารเพื่อเพิ่มระดับความน่าเชื่อถือด้านสุขอนามัยของสินค้าและการขยายตลาดเอเชียและสหภาพยุโรปเพื่อการส่งออก โดยนำร่องให้กับกลุ่มสถานประกอบการในโซ่อุปทานอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 4 โซ่อุปทาน 12 ราย

(3) จัดทำร่างมาตรฐานด้านโลจิสติกส์ของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานระดับสากลจำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ มาตรฐานอุปกรณ์และเครื่องมือ เช่น บรรจุกัมมันต์ อุปกรณ์ขนย้าย และมาตรฐานการนำเข้าส่งออกของยุโรป (Authorized Economic Operator, AEO) พร้อมทั้งนำร่องให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการเพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานและระบบการจัดการโลจิสติกส์ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จำนวน 10 ราย

3. การสนับสนุนให้เกิดปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

3.1 พัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมอาหารด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ ให้กับสถานประกอบการและองค์กรระดับท้องถิ่น เช่น สหกรณ์ สมาคม ชมรมในท้องถิ่น ซึ่งเป็นจุดเชื่อมโยง SMEs รวมทั้งธุรกิจผู้รวบรวมและแปรรูปสินค้าเกษตรเบื้องต้น ใน 5 ภูมิภาค จำนวน 30 ผลิตภัณฑ์ 10 โซ่อุปทาน

3.2 ส่งเสริมการใช้ระบบการวางแผนกระจายสินค้าและวัตถุดิบ (Distribution Requirement Planning : DRP) และระบบบริหารจัดการคลังสินค้า (Warehouse Management System: WMS) ในการสนับสนุนงานด้านโลจิสติกส์ โดยการให้คำปรึกษาการปรับปรุงกระบวนการทำงานและทางเลือกในการเตรียมความพร้อมการใช้โปรแกรมระบบ DRP และระบบ WMS ที่เหมาะสมให้กับสถานประกอบการจำนวน 25 ราย ส่งผลให้การจัดการคลังสินค้าเกิดประสิทธิภาพด้านต้นทุนเวลา และความถูกต้องในการรับ เก็บ และจ่ายวัตถุดิบ สินค้าสำเร็จรูป และอะไหล่

3.3 พัฒนาระบบการออกหนังสือรับรองเพื่อรองรับการเชื่อมโยงผ่านระบบ National Single Window สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

3.4 สนับสนุนเชื่อมโยง SMEs เข้าสู่ระบบ Supply Chain เพื่อเพิ่มขีดความสามารถอย่างยั่งยืน จำนวน 4 โซ่อุปทาน 30 ราย ส่งผลให้เกิดการสร้างและพัฒนาเครือข่ายในระบบโซ่อุปทานของแต่ละอุตสาหกรรม รวมถึงกระบวนการวางแผนและการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถบูรณาการงานหรือกิจกรรมในระบบโซ่อุปทานให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

3.5 พัฒนาศูนย์บริการโลจิสติกส์สำหรับการใช้งานเหล็กและวัสดุก่อสร้างอื่นๆ ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง

สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ ประจำปี 2556

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานประกอบการในความรับผิดชอบ ได้แก่ สถานประกอบการเหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงประกอบโลหกรรม โรงงานโม่บดหรือย่อยหิน และโรงงานประกอบกิจการเกลือสินเธาว์ และดูแลงานด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรม มีนโยบายที่จะพัฒนาส่งเสริมสถานประกอบการเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับสถานประกอบการต่างๆ และได้ดำเนินการคัดเลือกสถานประกอบการชั้นดีที่ได้ดำเนินการตามนโยบายที่กรมกำหนด เพื่อมอบรางวัลประจำปีโดยดำเนินการออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินการตามนโยบายเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้กำหนดนโยบายเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining Policy) เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2552 เพื่อใช้เป็นนโยบายหลักในการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่สามารถผลิตได้อย่างยั่งยืนและอยู่ร่วมกันได้กับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม นโยบายเหมืองแร่สีเขียว มี 6 ด้านได้แก่

- 1) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคมเป็นที่ตั้ง
- 2) ลด ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- 3) ดูแลความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของคนงานและชุมชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- 4) มีพื้นที่สีเขียวและทัศนียภาพเรียบร้อยสะอาดตา
- 5) โปร่งใสตรวจสอบได้
- 6) ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

ผลการคัดเลือกมีผู้ประกอบการที่มีการประกอบกิจการดีเด่นตามนโยบายเหมืองแร่สีเขียวของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และได้รับ “รางวัลเหมืองแร่สีเขียวประจำปี 2556 (Green Mining Award 2013)” มีจำนวนทั้งสิ้น 42 ราย

รางวัลเหมืองแร่สีเขียว ประจำปี 2556 (Green Mining Award 2013)

ประเภทเหมืองแร่

1. บริษัท สยามสโตนแอ็กกริเกรท จำกัด
2. บริษัท ส. เต็งไตรรัตน์ (น่าน) จำกัด
3. บริษัท แพร่ธารงวิทย์ จำกัด
4. ห้างหุ้นส่วนจำกัด หาญกิตติชัย
5. บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)
6. บริษัท ขาญยุทธการศิลาเลย (1997) จำกัด
7. บริษัท กาญจนาศิลาภัณฑ์ จำกัด
8. บริษัท เหมืองศิลาสยาม จำกัด
9. บริษัท สโตนวัน จำกัด
10. บริษัท ปฐมศิลาสมิตร จำกัด
11. บริษัท ศุภศิลาชัย จำกัด
12. บริษัท สโตนวัน จำกัด

ประเภทโรงงานไม่ บด และย่อยหิน

1. บริษัท ส. เต็งไตรรัตน์ (น่าน) จำกัด
2. บริษัท แพร่ธารงวิทย์ จำกัด
3. บริษัท นครหลวงคอนกรีต จำกัด
(โรงโม่หินอินทรีสุพรรณบุรี)
4. บริษัท กาญจนาศิลาภัณฑ์ จำกัด
5. บริษัท ศิลาสมบุรณ์ทรัพย์ จำกัด
6. บริษัท โรงโม่หินเพชรลดดา จำกัด
7. บริษัท สโตนวัน จำกัด
8. บริษัท ปฐมศิลาสมิตร จำกัด
9. บริษัท ศุภศิลาชัย จำกัด
10. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชลบุรีจิตต์ประเสริฐ
11. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทศนาชลบุรี
12. บริษัท สโตนวัน จำกัด

ประเภทโรงประกอบโลหกรรม

1. บริษัท ไทยแลนด์สเมลดึงแอนดรีไฟนิง จำกัด

ประเภทโรงแต่งแร่

1. บริษัท สยามซอล์ จำกัด
2. บริษัท หล่อวัฒนา จำกัด
3. บริษัท เอ็มอาร์ดี-อีซีซี จำกัด
4. บริษัท ชิเบลโกมิเนอร์รัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด
5. บริษัท ชิเบลโกมิเนอร์รัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด
6. บริษัท สิ้นแร่สาคร จำกัด
7. บริษัท ศิลาชัยสุราษฎร์ จำกัด

2. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM)

เพื่อให้ภาคสังคมยอมรับการประกอบการและเข้าใจความจำเป็นในการประกอบการของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์ อันจะทำให้มีการประกอบการอย่างยั่งยืน โดยในปี 2553 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กำหนดมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ (CSR-DPIM) ขึ้น โดยใช้มาตรฐาน ISO 26000 เป็นหลักและประกาศใช้ไปแล้วในวันที่ 14 พฤษภาคม 2553 และทำการอบรมให้ความรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้สถานประกอบการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

ผลการคัดเลือกมีสถานประกอบการที่ผ่านการทวนสอบและมีมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) และได้รับ “รางวัลสถานประกอบการที่มีมาตรฐานมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมของอุตสาหกรรมแร่ ประจำปี 2556 (CSR-DPIM Award 2013)” จำนวนทั้งสิ้น 11 ราย

ประเภทเหมืองแร่

1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิลาไทย
2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด วังศิลา
3. บริษัท อรรธนีอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
4. บริษัท ราชบุรี เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด
5. บริษัท สโตนวัน จำกัด
6. บริษัท แพร่ธารงวิทย์ จำกัด

ประเภทโรงงานไม่ บด และย่อยหิน

1. บริษัท กิตติวิทีศิลปพาณิชย์ จำกัด
2. บริษัท โรงโม่หินพงษ์เทวินทร์ จำกัด
3. บริษัท ราชบุรี เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด
4. บริษัท สโตนวัน จำกัด

ประเภทโรงแต่งแร่

1. บริษัท พิพัฒน์กร จำกัด

3. การส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ได้ดำเนินการ “โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ โลจิสติกส์อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน” เพื่อยกระดับศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ การสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจ การลดต้นทุน และสร้างมูลค่าเพิ่มที่วัดผลอย่างเป็นรูปธรรมได้ รวมทั้งสร้างบุคลากรหลักด้านโลจิสติกส์สำหรับเป็นต้นแบบของการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน พร้อมทั้งคัดเลือกสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะรายองค์กร และปรากฏผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาโลจิสติกส์จากการวัดศักยภาพด้านโลจิสติกส์

ผลการคัดเลือกกลุ่มมีสถานประกอบการที่มีผลการดำเนินงานได้รับ “รางวัลพัฒนาการโลจิสติกส์ดีเด่น ประจำปี 2556 (Good Logistics Practice Development Award 2013)” จำนวนทั้งสิ้น 9 ราย

รางวัลการจัดการโลจิสติกส์ดีเด่น ประจำปี 2556 (Good Logistics Practice Award 2013)

1. บริษัท ปรีนเซส ฟุตส์ จำกัด
2. บริษัท เอนโกไทย จำกัด
3. บริษัท บุรีรัมย์สหสินข้าวไทย จำกัด
4. บริษัท นิปปอ เม็คคาทรอนิกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด
5. บริษัท ทวีชัยฟู้ด แมนูแฟคเจอร์ จำกัด
6. บริษัท ส.ขอนแก่น ฟุตส์ จำกัด (มหาชน)
7. บริษัท หัวดาว แทรค จำกัด
8. บริษัท นูทริกซ์ จำกัด (มหาชน)
9. บริษัท สยามโมลด์ แอนด์ พาร์ท จำกัด

รางวัลพัฒนาการโลจิสติกส์ดีเด่น ประจำปี 2556 (Good Logistics Practice Development Award 2013)

1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริเรืองอำไพ
2. บริษัท ราชไชยเคิล จำกัด
3. บริษัท เตียหงีเฮียง (เจ้าสัว) จำกัด
4. บริษัท เคซีอี เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)
5. บริษัท เอสพรีนท์ (2004) จำกัด
6. บริษัท สยามไวเนอรี่ จำกัด
7. บริษัท ฟรีเท็กซ์ อีลาสติก จำกัด
8. บริษัท ดีแพค อินเตอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
9. บริษัท พงศ์ศิลป์พลาสติก จำกัด

ส่วนที่ 5

กิจกรรมในรอบปี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จัดงานวันคล้ายวันสถาปนา
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ครบรอบ 11 ปี เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2556

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา ให้การต้อนรับ คณะของท่านปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี และผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงอุตสาหกรรม ในงาน “Michelin Siam (Hatyai) Grand Opening” ณ บริษัท สยามมิชลิน จำกัด นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้(ฉลุง) อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา และการตรวจเยี่ยมโรงงาน บริษัท เซฟสกิน เมดดิคอล แอนด์ ไซแอนทิฟิค (ประเทศไทย) จำกัด ตั้งอยู่ที่ ต.ปริก อ.สะเดา จ.สงขลา เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2556

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา พร้อมด้วยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย การนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้สงขลา ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ให้การต้อนรับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในการประชุมเรื่อง Rubber City ณ ห้องประชุมสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้สงขลา อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2556

นายปณิธาน จินดาภู อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้การต้อนรับ นายวิฑูรย์ สิมะโชติ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประธานจัดงานสัมมนา Industrial Supply Chain Logistics Conference 2013 เพื่อเผยแพร่ทิศทางและความก้าวหน้าด้านโลจิสติกส์ในการลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการประกอบธุรกิจ ณ ห้องวายุภักษ์ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา เมื่อวันที่ 14-15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556

นายปณิธาน จินดาภู อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นประธานในการประชุมเตรียมความพร้อมการจัดกิจกรรมโครงการ Big Cleaning Day 2013 และตรวจเยี่ยมพื้นที่จัดงานบริเวณสำนักงานเทศบาลตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

พร้อมทั้งตรวจเยี่ยมโรงโม่หิน บริษัท ศิลาसनนท์ จำกัด ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2556

นายปณิธาน จินดาภู อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกิจกรรม “วันสิ่งแวดล้อมไทยลดภัยจากฝุ่นละออง สนองเบื้องพระยุคลบาทในหลวง” ตามโครงการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม (Big Cleaning Day 2013) และพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จังหวัดสระบุรี ผู้ประกอบการโรงโม่หิน เพื่อหาแนวทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบของฝุ่นละอองต่อชุมชน ณ เทศบาลตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2556

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เข้าร่วมประชุมวิชาการ เรื่อง Permit Policy and Mechanism for Mineral Mining License in ASEAN Countries และ 10th ASSOMM Working Groups Meeting ณ เมือง Bukit Tinggi สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 26-30 สิงหาคม พ.ศ. 2556

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เข้าร่วมประชุม 4th ASEAN MINISTERIAL MEETING ON MINERALS AND ASSOCIATED MEETINGS ซึ่งมีผู้บริหารระดับสูงและเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานด้านธรณีวิทยาและเหมืองแร่ของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ และจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี เข้าร่วมประชุม เมื่อวันที่ 26-29 พฤศจิกายน 2556 ณ เมืองบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน พ.ศ. 2554-2558

75/10 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

ถ.พระราม 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

www.dpim.go.th